

Cena 15 gr.

Dziś 12 stron

KURJER POWSZECHNY

WYCHODZI CODZIENNIE RANO

Redakcja i Administracja:
Kraków, Rynek G. I. p. tel. 120-76.
Lwów, Mochnackiego 1. 48
Telefony: 53-79, 7-40, 92-46, 46-34

Nadesłanych rękopisów nie zwraca się

P.K.O. 503.750

PRENUMERATA
z dostawą do domu (roznocielem lub
poztą) miesięcznie 4 zł.
bez dostawy tj. przy odbiorze w kan-
torach wydawn. miesięcznie . 3-50 zł

Rok VII.

Kraków-Lwów czwartek 28 czerwca 1934

Nr. 174 ABC

Kłopoty i zmartwienia sanacji

WARSZAWA, 26. 6. (tel. wł. — G.). W kołach politycznych zbliżonych do rządu mówi się coraz żywiej o ważnych decyzjach politycznych, mających nastąpić w najbliższym czasie. Punkt ciężkości skupia się na polityce wewnętrznej. Chodzi o nowy kurs, który ma ulec zaostrzeniu, chodzi jednak o ustalenie w jakim kierunku i z jaką siłą. Wykład-

niem tych decyzji mają być zmiany personalne na naczelnych stanowiskach w rządzie. Mówi się wprawdzie, że już z końcem bież. tygodnia zmiany te będą ostatecznie ustalone, narazie jednak nie można powiedzieć o nich nic konkretnego poza stwierdzeniem tylko, że ściera się tu szereg koncepcyj. Nie brak nawet przypuszczeń o możliwości zmiany na-

stanowisku premiera.

Mówi się mianowicie o możliwym objęciu funkcji premiera przez plk. Sławka. Pogłoska ta jednak nie wydaje się prawdopodobna, gdyż plk. Sławek symbolizował zawsze syntezę między grupą legionistów w obozie sanacyjnym a kołem gospodarzem i konserwatystami, obecnie zaś różnice między temi dwoma składnikami sanacji zaostrzają się.

Walka wewnętrznych prądów w obozie rządowym znajduje swój wyraz przede wszystkim w sprawie obsadzenia stanowiska ministra spraw wewn. Z jednej strony wchodziły tu w rachubę kandydatura p. Miedzińskiego, będącego zwolennikiem ostrej polityki pod względem stosowania obozów izolacyjnych, z drugiej zaś strony mówi się o obecnym ministrze opieki społecznej Paciorekowskim, którego powołanie byłoby dowodem przyjęcia przez sfery międzynarodowe koncepcji współdziałania z polską lewicą robotniczą wysuniętej przez red. Stpczyńskiego.

Równocześnie wysuwane jest także nazwisko obecnego ministra rolnictwa Nakonecznikowa-Klukowskiego, który j-

jako wojskowy i b. wojewoda Małopolski obeznany ze stosunkami ukraińskimi nadawałby się szczególnie do objęcia kierownictwa naszej polityki wewnętrznej.

Jeżeli chodzi o obozy izolacyjne, to nie jest jeszcze dotąd rzeczą wiadomą, w jakim kierunku pójdzie ich stosowanie w praktyce oraz w jakim kierunku będzie rozwiązana istniejąca obecnie zasadnicza rozbieżność poglądów na używanie tego środka.

Gen. Debenay zwiedził Okęcie

WARSZAWA, 26. 6. (PAT). Dziś w godzinach przedpołudniowych gen. Debenay z majorem Mery zwiedził urządzenie portu lotniczego na Okęciu. Generałowi Debenay towarzyszyli p. o. J. wicemin. spraw wojsk. gen. Kasprzyci, szef sztabu gł. gen. Gąsiorowski, szef dep. aeronautyki gen. Rąyski i kilku wyższych oficerów.

Bezrobocie w Polsce

WARSZAWA, 26. 6. (Tel. wł. G.). Według ostatnich danych Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy liczba bezrobotnych, zarejestrowanych na terenie całego kraju wynosiła ogółem 312.400 osób, wykazując spadek bezrobocia w ciągu tygodnia o 3.385 osób.

Straszne skutki powodzi

LONDYN, 26. 6. (PAT). Z Kalkuty donoszą o straszliwych skutkach powodzi. W Assan znalazło śmierć kilkaset osób.

Stahlhelm organizacją apolityczną

BERLIN, 26. 6. (PAT). W Koszlinie i Szczecinie policja wydała rozporządzenie zakazujące narodowo-socjalistycznemu związkowi b. żołnierzy frontowych (dawna organizacja Stahlhelmu) wszelkiej działalności politycznej, zwalczania zgromadzeń, urządzania pochodów, oraz noszenia mundurów. Według komunikatu policyjnego, zakaz pozostaje w związku z poważnymi starciami między członkami Stahlhelmu, a szturmówkami hitlerowskimi, wywołanymi zachowaniem się stahlhelmowców.

Dollfus gościem Mussoliniego

WIEN, Reichspost donosi: Mussolini zaprosił kanclerza Dollfussa wraz z rodziną do swej willi w Riccione na miesiąc lipiec br. Kanclerz austriacki zaproszenie przyjął.

Dobrze... dostatecznie... i - niedostatecznie! Karty kwalifikacyjne dla nauczycieli

WARSZAWA, 26. 6. (tel. wł. — G.). W dzisiejszym „Dzienniku Ustaw“ ukazało się rozporządzenie min. Oświaty o kwalifikowaniu nauczycieli. Każdy nauczyciel posiadać będzie specjalną kartę kwalifikacyjną. Kartę taką prowadzi inspektor szkolny dla nauczycieli i kierowników wszystkich szkół bezpośrednio mu podległych oraz wychowawczyń i kierowniczek przedszkoli, kurator dla dyrektorów i kierowników oraz nauczycieli szkół bezpośrednio mu podległych oraz minister dla dyrektorów i kierowników dla nauczycieli szkół mu podległych.

kość i skuteczność pracy odpowiada wymaganiom, lecz nie wybija się ponad przeciętny poziom i niedostateczna, jeśli jakość pracy nauczyciela jest niewystarczająca.

Nauczyciel ma prawo przeglądać swą kartę kwalifikacyjną i arkusze spostrzeżeń, oraz czynić z nich odpisy. Jeśli ocena prac nauczyciela jest niedostateczna, to władza przesyła nauczycielowi orzeczenie pisemne z podaniem motywów.

Karty kwalifikacyjne dla nauczycieli obejmują okresowe i sporadyczne oceny kwalifikacyjne. Ocena ta składa się z opinii dwóch powołanych do oceny sprawowania bezpośredniego i pośredniego nadzoru służbowego nad nauczycielami. Oceny mogą być trójakiego rodzaju: dobra, jeżeli jakość i skuteczność pracy nauczyciela wybija się ponad przeciętny poziom, dostateczna, jeśli ja-

Aresztowanie szajki podpalaczy w Chicago

CHICAGO, 26. 6. (PAT). Policja aresztowała bandę podpalaczy, składającą się z 11 mężczyzn i 1 kobiety. Banda spowodowała większość pożarów w ostatnich trzech latach. Szkoły wyrządzone przez pożary w ostatnim tylko roku, wynoszą około 5 milionów dolarów.

Znamienna mowa zastępcy Hitlera Po Goebbelsie Hesse przeciwko Papenowi

BERLIN, 26. 6. (PAT). Minister Hesse, zastępca kanclerza Hitlera na stanowisku wodza partii narodowo-socjalistycznej wygłosił w Zagłębiu Ruhry wielką mowę polityczną, w której zwrócił się ostro przeciwko malkontentom, podkreślając, że słowa krytyki wypowiedziane zarówno przez Hitlerowców, jak i ludzi z innych obozów politycz-

nych, wykorzystywane są przez wrogów państwa niemieckiego. Jednocześnie minister Hesse apelował do przywódców narodowo-socjalistycznych, aby meldowali wyższym instancjom o wszelkich krytycznych uwagach, które mogą przyczynić się do rzeczywistej koniecznej zmiany pewnych faktów, czy sytuacji.

Gandhi przepowiedział sobie zamach

POONA, 26. 6. (PAT). W związku z wczorajszym nieudłym zamachem na Gandhiego aresztowano 5 osób.

BOMBAJ, 26. 6. (PAT). Gandhi w wywiadzie z przedstawicielem Reutera tłumaczył, iż wczorajszy zamach na nie-

go był wyrazem protestu przeciwko jego zdecydowanej woli zwalczania akcji terrorystycznej. Gandhi dodał, że już w roku 1915 przepowiedział zamach na siebie.

Delegacja młodzieży

u Ks. Kardynała Kakowskiego

WARSZAWA, 26. 6. (Tel. wł. G.). Dziś zostali przyjęci przez JE. ks. Kakowskiego prezesi Bratnich Pomocy Uniwersytetu, Politechniki, Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego i Szkoły im. Wawelberga.

Przedstawiciele młodzieży akademickiej przedstawili nadzwyczaj ciężką sytuację materialną młodzieży. Sytuacja ich z powodu obniżki subsydjów znacznie się pogorszyła, zwiększając nędzę i

rozgoryczenie wśród studentów.

Podejrzane przeloty Zeppelina

PARYŻ, 26. 6. (PAT). Prasa francuska śledzi bacznie częste przeloty sta-

rowca Zeppelin do południowej Ameryki. Prasa zaznacza, że przeloty odbywają się nad terytorium francuskim w biały dzień i na niewielkiej wysokości. Prasa żywi obawę, iż przeloty mają charakter inspekcji rejonów, w których znajdują się urządzenia francuskiej obrony narodowej.

Urlopowani i przeniesieni...

WARSZAWA, 26. 6. (PAT). „Gazeta Polska“ donosi: W ostatnich dniach zostali urlopowani, względnie przeniesieni w stan nieczynny: naczelnik wydziału bezpieczeństwa dep. politycznego w Min. Spraw Wewnętrznych, Kucharski, naczelnik wydziału bezpieczeństwa w Komisariacie rządu, Lępkowski i komendant policji na miasto Warszawę, Czynniewski.

DAJ GROSZ NA LOPP.

Z dnia na dzień

prowadzona nie opłaca się; opłacalną jest bezwzględnie

REKLAMA STAŁA
i starannie
projektowana

18936

Od wewnątrz

Najświeższe statystyki handlu międzynarodowego wykazują, że w ciągu pierwszych 5 miesięcy br. obroty handlowe między państwami ulepszają się. Polityka gospodarcza i celna państw była nadal skierowana na zmniejszenie przywozu. I istotnie te usiłowania wydały rezultaty: przywóz się zmniejszał. Równocześnie jednak spadł też eksport.

We Francji przywóz za maj br. spadł do sumy mniejszej od 2 miliardów franków, podczas gdy w maju 1931 roku wynosił jeszcze 3 miliardy 600 milionów fr. Eksport, który w tym samym miesiącu w roku 1931 wyraził się sumą prawie 2 i pół miljarda, obecnie obniżył się do miljarda 400 milionów fr. We Francji, jak widzimy z powyższych cyfr przywóz zmniejszył się w wyższym stopniu, niż wywóz. W rezultacie bilans handlowy nawet się poprawił, jego bowiem saldo ujemne uległo lekkiej obniżce.

Stan rzeczy, podobny do przedstawionego wyżej dla Francji da się stwierdzić również w odniesieniu do Anglii. W tej ostatniej obroty handlu zewnętrznego obniżyły się, ale równocześnie przywóz zmniejszył się bardziej, niż wywóz.

Inne kraje nie są równie szczęśliwe. Ich obroty handlowe z innymi państwami obniżyły się w tym samym stopniu albo jeszcze więcej, a nadto ich eksport zmalał bardziej, niż import. Do krajów ostatniego rzędu należą przedewszystkiem Niemcy. Są one krajem dłużniczym, jako więc takie muszą więcej wywozić, niż przywozić. Przez długi czas ich bilans handlowy był wybitnie dodatni. Ich eksport był bardzo wysoki.

Obecnie sytuacja uległa zmianie. Naprzykład w kwietniu br. przewyżka przywozu nad wywozem wyniosła 82 milionów marek. Właśnie ten stan rzeczy zagroził stałości marki niemieckiej i był przyczyną zarządzeń, zabraniających przelewu zagranicę złota i dewiz z Niemiec.

We Włoszech rozwój handlu zagranicznego idzie po tej samej linii niekorzystnej, co w Niemczech. Podczas gdy w maju 1933 roku eksport wynosił 512 milionów lirów, to obecnie w maju br. obniżył się do sumy 438 milionów. Cyfry importu były jeszcze mniej korzystne, bo import wzrósł do sumy 618 milionów lirów w maju br., podczas gdy w maju zeszłego roku obejmował sumę 589 milionów lirów. Bilans tedy handlowy Włoch wybitnie się pogorszył. Zwiększenie się bezwzględne cyfr przywozu włoskiego należy wyjaśnić tem, że Włochy w żaden sposób nie mogą się obejść bez szeregu surowców, sprowadzanych z zagranicy.

W ogólnym ujęciu, o ile dalsze zmniejszanie się wartości przywozu i wywozu było znamieniem handlu zagranicznego wszystkich państw, o tyle pod względem szybszego spadania importu, względnie eksportu rozpadają się one na dwie grupy. W pierwszej grupie w której widzimy przedewszystkiem Francję i Anglię, przywóz spada bardziej od wywozu, w drugiej grupie państw wywóz zmniejsza się bardziej, niż przywóz. Jednak nie te różnice należy wycinać na plan pierwszy. O ile chodzi o charakterystykę i klasyfikację stanu gospodarczego poszczególnych państw w obliczu przeżywanego kryzysu.

Istnieje bowiem różnica bardziej istotna. Oto w szeregu państw mimo spadku cyfr handlu zagranicznego, zaznaczył się w ostatnich czasach poważny wzrost produkcji. Na czele idzie tu Anglia, gdzie poprawa zaczęła się wcześniej, a za nią podąża Francja, gdzie ożywienie wytwórczości występuje śludniej ostatnio.

Każda produkcja pracuje dla zbytu. Rynek zbytu może być albo wewnętrznym, albo zewnętrznym. Ponieważ rynek zewnętrzny, wobec stałego zmniejszania się handlu zagranicznego, jak to wykazaliśmy wyżej, nie mógł tu wcho-

dzić w rachubę, zatem wnioskować należy, że produkty wzmoczonej wytwórczości w Anglii i we Francji znalazły zbyt na rynku wewnętrznym. Innymi słowy wzrosła zdolność nabywcza wewnętrznych konsumentów.

W Anglii i we Francji nie uważa się handlu zagranicznego. Przeciwnie handel zagraniczny uważa się za bogacenie kraju. Zagranicę bowiem wysyła się zasadniczo te towary, których się ma nadmiar wewnątrz kraju, czyli których wartość z punktu widzenia danego kraju jest mniejsza. Uzyskuje się zaś w zamian towary, których się samemu nie posiada, czyli których przywóz jest wzbogaceniem własnego kraju.

Jednak w tych obu krajach, chcąc zyskać, położono przedewszystkiem nacisk na uzdrowienie wewnętrznego stosunków gospodarczych. Rzecz znamienita, że dziś o potrzebie wzmocnienia handlu

międzynarodowego, o konieczności zaniechania autarchii (samowystarczalności gospodarczej) przy każdej sposobności mówią więcej przedstawiciele Włoch i Niemiec, niż przedstawiciele obu wymienionych państw, choć Włochy i Niemcy bardzo silnie przyczyniły się do zerwania wymiany międzynarodowej, tworząc szereg etatystycznych, nie rentujących się przemysłów. Podobnie nawołują do wzmocnienia wymiany międzynarodowej Stany Zjednoczone. A przecież to one przez nadmierne stawki celne uniemożliwiły innym krajom wszelki eksport przemysłowy do siebie, równocześnie rujnując te kraje swym wywozem rolniczym.

Hasła idące z Włoch, Stanów Zjednoczonych i Niemiec w kierunku zwiększenia wymiany międzynarodowej nie na wiele się przydadzą. Zapewne kiedyś do ożywienia tej wymiany przyjdzie, ale będzie to dopiero proces wtórny

przełamania się kryzysu.

Sama naprawa musi zacząć się wewnątrz, od wzmocnienia wewnętrznych obrotów handlowych. Kraje nawołujące do wymiany międzynarodowej i oczekujące od niej poprawy to są kraje, które dotychczas nie weszły na drogę wewnętrznego naprawy. Pragną one ukończyć wstrząsów, jakie taka naprawa musi za sobą pociągnąć. Są to bowiem kraje produkujące bardzo drogo. Są to kraje wielkiej ilości przedsiębiorstw zetatyzowanych i skartelizowanych. Są to kraje, gdzie prywatna przedsiębiorczość ugina się pod ciężarem danin publicznych, przeznaczonych w znacznej części na pokrycie deficytowych przedsiębiorstw państwowych. Są to, jednym słowem, kraje zbyt wysokich kosztów produkcji i kraje nadmiernych zysków wielkich przedsiębiorstw.

Z powyższych zestawień i faktów płynie też wyraźna nauka dla nas. Niema potrzeby wyjaśniać bliżej, do której kategorii państw należy zaliczyć Polskę a skoro to jest oczywiste, to również jasnym jest, że u nas naprawa może przyjść tylko od wewnątrz

Państwa bałtyckie i niepokój Litwy

O państwach bałtyckich i ich większych sąsiadach ogłasza „Lietuvos Aidas“ nr. 124 uwagi tej treści:

— Geograficzna sytuacja państw bałtyckich szczególnie je eksponuje na niebezpieczeństwo zewnętrzne. Nie też dziw-

nego, że w krajach bałtyckich daje się zauważyć szczególną troską o sprawę bezpieczeństwa. Dwa największe sąsiedzi państw bałtyckich nie są członkami Ligi Narodów. Z tego względu obok L. N. najbardziej odpowiednim sposobem zagwarantowania

wania niepodległości państw bałtyckich byłaby deklaracja tych sąsiadów, w której obiecaliby oni szanować niezawisłość i nietykalność terytorjalną państw bałtyckich. Po tej drodze poszły Sowjety, proponując z początku Polsce, a potem Niemcom zagwarantowanie niezawisłości państw bałtyckich. Niestety, inicjatywa sowiecka nie znalazła ani w Warszawie, ani w Berlinie potrzebnego echa.

W związku ze znanym porozumieniem polsko-niemieckim z 26 stycznia odmowa polsko-niemiecka wzbudziła wątpliwość co do celów polityki tych państw w Nadbałtyku. Litwa wystosowała do Łotwy i Estonii memorandum w sprawie zaakceptowania współpracy państw bałtyckich. Inicjatywa ta, jakkolwiek nie skierowana przeciw żadnemu państwu trzeciemu, została zarówno w Warszawie jak w Berlinie, powołana z niezadowolaniem. Wyraz tego niezadowolania dała prasa niemiecka i polska oraz uzgodniona jakoby akcja dyplomatyczna tych państw, dążących do skłócenia między sobą państw bałtyckich.

Prasa niemiecka była wykazywała Łotwie i Estonii wszelkie ujemne dla nich rzekomo następstwa zbliżenia z Litwą, a nawet wyraźnie groziła tym państwom, by nie ośmieliły się nawijać tego porozumienia, dopóki Litwa posiada Kraj Klaipėdki. Działo się to, pomimo że granica litewsko-niemiecka jest ustalona traktatami z 29 stycznia 1918 r., niezależnie od Traktatu Warszawskiego, oraz że przynależność Kraju Klaipėdki do Litwy jest zagwarantowana traktatem międzynarodowym. Gdy argumenty niemieckie wobec tego nie odniosły skutku i z Tallina i Rygi nadeszły do Kowna odpowiedzi przychylna, prasa niemiecka była usposobiona społeczeństwo litewskie przeciw Łotwie i Estonii, wskazując na przyjazne stosunki tych państw z Polską. Jednak tendencja niemiecka są nazbyt wyraźna, by akcja ta mogła wyznaczyć na uziemia społeczeństwa litewskiego.

Główną jest jednak, że według prasy niemieckiej kampanja ta zdaje się być uzgodniona z pewną akcją polityczną Polski w Nadbałtyku. Okoliczność ta skłania do zwiększenia ostrożności i budzi pewne zastrzeżenia co do oświadczeń polskich i niemieckich o brak zamiarów agresywnych nad Bałtykiem. Z drugiej zaś strony, dążenie tych państw do rozbięcia politycznego Nadbałtyki pobudza tembardziej państwa bałtyckie do wyzwolenia się z pod wpływu obcych i dążenia do wspólnej polityki, opartej na wspólności interesów.

Jednocześnie pismo „Naujoji Romuva“ w podobnym duchu oskarża o intrygi sąsiadów Litwy z południa i zachodu, tj. Polskę i Niemcy.

Urywki z dnia

Ferment w sanacji

(er) „ABC“ (Nr. 173 z 26 bm.) zajmując się fermentem, ujawnionym w obie sanacyjnym po ostatnich wydarzeniach.

„Pierwszy z tych odłamów stanowi grupa, trzymająca rządy w rękę i ochrzczona przez opinię mianem „obozu pułkownikowskiego“. Są to ludzie gry politycznej, lekceważący ideową i doktrynalną stronę polityki, odznaczający się niezachwianą wiarą w skuteczność „silnej ręki“, jako metody rządzenia. W zakresie gospodarczo-społecznym obóz pułkownikowski charakteryzuje umiarkowanie i daleko posuniętą ostrożność, przy braku jakiegokolwiek wyraźnego programu.

Drugi odłam sanacji, składający się z kilkunastu małych grup, można nazwać odłamek radykalnym. Ludzie tego odłamu są zdania, że nie można rządzić bez ideologii, środkami często mechanicznej siły, i pragnęliby oprzeć sanację o masy włóściańsko-robotnicze, zorganizowane pod sztandarem radykalnego programu gospodarczo-społecznego. Odłam ten, w którym mieści się prawie cała młodzież sanacyjna, reprezentuje w tej chwili hasło „rozszerzenia frontu“ i wysuwa pewne zastrzeżenia przeciw polityce represyj.

Trzeci wreszcie odłam stanowią grupy konserwatywne w zakresie gospodarczo-społecznym, uzgodnione naogół z obozem pułkownikowskim, przeciwdziałające się natomiast dalszemu „naplaniu struny“, jako niebezpiecznemu dla spokoju państwa i wysuwające postulat współdziałania państwa ze społeczeństwem, oczywiście, w sensie polityki konserwatywnej.

Jeżeli zdamy sobie sprawę, że poza wymienionymi odłamami istnieje wielka ilość mniejszych lub większych grup ideowych albo personalnych, łatwo zrozumielemy przyzwoity ferment, szerzący się dziś w szeregach sanacji.

Najważniejsze oczywiście jest nie to, że tyle grup w sanacji istnieje, lecz to, że te grupy — powiedzmy delikatnie — nie żyją w zgodzie.

O jaką to opozycję chodzi?

Na ile też tych różnic w sanacji oceniać należy posunięcia i powiedzenia niektórych sanacyjnych przywódców.

„Gazeta Polska“ (Nr. 175 z 26 bm.) opisuje informacyjny zjazd Związku Le-

gionistów we Lwowie, odbyty w dniu 25 bm., i tak streszcza przemówienie dyr. Dziadosza:

Z tragicznego zgonu śp. ministra Bronisława Pierackiego, bohatera, żołnierza i przyjaciela — mówił — trzeba wziąć naukę, trzeba zdobyć się na wysiłek zespolenia wszystkich sił. Legioniści muszą się zespolić przeciw opozycji. Wykazywaliśmy zbyt małą aktywność w codziennym życiu i zaudło jeszcze znośmy różnych pętałów, szerzących kult ukłoniów wobec zagranicznej potencji. Do Związku powinni być dopuszczeni tylko ludzie uczciwi, nieposzlakowani, gdyż Związek nie jest organizacją zawodową, tylko ideową. Nie można pozwolić, żeby na ideal legjonowej zerwali rozmaici ludzie, nie mający ze Zw. Legionistów nic wspólnego“

Dyr. Dziadosz musiał mówić na podstawie faktów, nieznanych szerokim kołom społeczeństwa.

Faktorzy żydowski i masonscy

Żydzi poważnie się interesują pogódnieniem sanacji ze socialistami. „Nasz Przegląd“ (Nr. 182 z 26 bm.) uważa, że spraw tych nie powinno się załatwiać w artykułach, lecz na konferencjach, które powinni zaaranżować „masoni!!“ Dlatego też — sądzi „Nasz Przegląd“ — artykuły p. Stępczyńskiego w „Kurjerze Porannym“ zaszkodziły raczej, niż pomogły. O artykułach tych informowaliśmy czytelników w „Urywkach z dnia“ Mówi więc „Nasz Przegląd“:

Pomijając na razie stronę merytoryczną, artykuły te mają słabą stronę, że podobnej sprawy nie załatwia się przy pomocy artykułów prasowych, zwłaszcza obecnie gdy w związku z morderstwem cenzura wobec całej opozycji została zabroniona a PPS, należy do opozycji. Gdyby radykałom sanacyjnym poważnie zależało na nawiązaniu kontaktu z opozycją lewicową winni by byli najprzód uczynić przy pomocy wspólnego przyjaciela, w rodzaju osławionego bibliotekarza sejmowego. Ale stało się

Red. Stępczyński zapragnął puścić przedewszystkiem balon próbny. I cóż się stało? Trudno twierdzić, że wszystko zmarnowano, ale flint zamienił się w lamikę, która do starych zgrzytów do dała nowe i zamiast zbliżenia nastąpiło pozornie pewne oddalenie.“

Mentorski ton „Naszego Przeglądu“ wobec lewego skrzydła sanacji i wobec socialistów jest bardzo pouczający.

Reklamować się
to znaczy
więcej sprzedawać 18934

W okresie katastrofalnych burz Pozrywane dachy, obalone słupy telegraficzne, pożary, zabici przez pioruny

ŁÓDŹ, 25. 6. (PAT). Wczoraj przeszła nad powiatami łódzkim, brzezińskim i piotrkowskim silna burza, połączona z wichurą, która wyrządziła znaczne szkody w drzewostanie, zniszczyła budynki gospodarskie, pozrywała dachy

z kilkunastu domów, wyrwała słupy telegraficzne itp. Wybuchło też kilka mniejszych pożarów.

Było kilka porażek od pioruna. W Czarnocinie piorun zabił powracającego z pola gospodarza, w Kleczewie piorun

uderzył w 3 osoby, szukające schronienia przed deszczem. Dwie z nich poniosły śmierć na miejscu, jedną w stanie ciężkim przewieziono do szpitala.

W Sochaniu piorun zabił wiele zwierząt domowych.

Sudoryn „Ap. Kowalski” 1000 Pot i Woń w proszku usuwa

Nieudany zamach na Gandhiego

POONA, 25. 6. (PAT). Dokonano tu zamachu bombowego, skutkiem którego 7 osób jest rannych.

Zamachowcy Niemając, że dokonują zamachu na Gandhiego, rzucili bombę do innego samochodu. W chwilę później nadjechał Gandhi, który wziął udział w zebraniu urządzonym na jego cześć.

Manifestacja katolików berlińskich

BERLIN, 25. 6. (PAT). W niedzielę odbyła się przy udziale 60.000 ludzi manifestacja katolików berlińskich z okazji poświęcenia diecezji berlińskiej. Udział wzięło również dwóch ministrów Schmidt i Elt von Rügenach oraz żona wicekancl. Papena z córkami.

Na zakończenie odbyło się ślubowanie zebranych, że „dochowają wierności kościołowi bez względu na ataki niemiłych”.

Pokojowe oświadczenie amb. sowieckiego w Londynie

BIRMINGHAM, 25. 6. (PAT). W czasie obrad narodowego kongresu pokojowego przemawiał ambasador sowiecki w Londynie, Majski.

„Rosja nie żywi tendencji wojennych — oświadczył ambasador — i chce dopomóc wysiłkom, mającym na celu odsunięcie niebezpieczeństwa wojennego. Społeczeństwo sowieckie nie wierzy, jakoby wojna była koniecznością nieubłagana. Podstawową zasadą polityki sowieckiej — zaznaczył mówca — jest pokój”.

Katastrofa kolejowa pod Paryżem

PARYŻ, 25. 6. (PAT). Ubiegłej nocy koło Houilles pod Paryżem wydarzyła się katastrofa kolejowa. Pociąg pasażerski zderzył się z pociągiem służbowym.

Maszynista pociągu pasażerskiego poniósł śmierć, 8 osób jest ciężko, a kilkanaście leżej rannych.

Oświadczenie

W artykule moim z dnia 18 czerwca hr. odnoszącym się do kościoła M. B. Ostrobramskiej na Łyczakowie napisałem: Sp. Prof. Obmiński przychodził od czasu do czasu na budowę jako kierownik architektoniczny. Ponieważ sp. Prof. Obmiński nie był nigdy kierownikiem budowy kościoła, a choroba Jego zakończona śmiercią zaczęła się już przy rozpoczęciu budowy, przeto nazwiska Jego w żadnym wypadku nie można łączyć ze samą budową, która wykonywana była poza Jego ingerencją. W myśl powyższego prostuję podane w przednim moim artykule oświadczenie i podaję to do publicznej wiadomości.

Powyższe wyjanienie ogłaszam na życzenie p. Inż. Stanisława Obmińskiego, który lepiej niż ja poinformowany jest o ówczesnym stosunku sp. P. Profesora do budowy kościoła. Skoro jednak sp. Autor projektu był na budowie w pierwszym jej okresie i wydawał polecenia, uważałem za rzecz naturalną, że sprawowałem w tym okresie kierownictwo architektoniczne.

To moje — jak się okazało — błędne przekonanie niniejszym prostuję.

Arch. Inż. W. Dajczek.

Walki wewnętrzne we Francji

PARYŻ, 25. 6. (PAT) Zaiscia między ugrupowaniami pravicowymi a członkami lewicowego „Wspólnego Frontu” trwają w dalszym ciągu.

W Lille lewicowcy pobili studenta i członka organizacji Ognistego Krzyża. Do zaburzeń doszło w Merleil, gdzie nastąpiło

starcie między policją a demonstrantami lewicowymi.

W Lorient manifestanci lewicowi usiłowali ponownie zdemolować lokal miejscowego dziennika, lecz policja i gwardja zdołały ich odeprzeć. Aresztowano kilka osób.

P. Prystor o swym pobycie na Litwie

WARSZAWA, 25. 6. (PAT) B. Premier Prystor udzielił przed wyjazdem z Kowna następującego oświadczenia prasie litewskiej: „Przyjechałem tu w charakterze prywatnym pragnąc zebrać garść informacji, dotyczących niektórych bliskich mi osób, które w czasie wielkiej wojny zginęły w okolicy Czekiszek.

W związku z tem pozostaje moja wycieczka w tamte strony. Wszystkie

inne wycieczki, o których donosili niektóre dzienniki litewskie i zagraniczne są zwykłym plodem fantazji. Korzystając z okazji pragnę zaspokoić i inne życzenia, a mianowicie zobaczyć po blisko 30-stu latach Litwę a zwłaszcza Kowno i porównać z Kownem z przed lat. Jestem wdzięczny władzom litewskim za to, że ułatwiły mi zrealizowanie obu celów.

Tragiczny start eskadry litewskiej

RYGA, 25. 6. (PAT). Z Kowna donoszą: Dziś rano odleciała z Kowna litewska eskadra wojskowa, mająca odbyć lot okrężny po Europie. Ekipa obejmuje 3 samoloty wojskowe. M. in. wystartował szef awiacji ppłk. inż. Gustajtis.

RYGA, 25. 6. (PAT). Z Kowna donoszą:

Zaraz po wystartowaniu eskadry zdarzył się na lotnisku wypadek lotniczy, który pociągnął za sobą śmierć pilota Miszkenea i rozbicie maszyny. Przyczyną wypadku było podobno wadliwe funkcjonowanie silnika

Jeszcze echa afery żyrardowskiej

PARYŻ, 25. 6. (PAT). Przeciwno znanym w Polsce akcjonariuszom Zakładów Żyrardowskich, Rousseau'owi i Aupetit'owi, wystąpił z publicznym oskarżeniem o oszustwo i nadużycia zaufany ich wspólnik w zakładach Rousseau, Tourbil. Na murach Paryża ukazały się podpisane przez Tourbila, działające również w imieniu 2 innych akcjonariuszy, afisze, w których ostro atakuje on działalność obu wymienionych na terenie T-wa zakładów Rousseau, jak i na terenie „Banque Nationale du Crédit”.

Autorzy odezwy piętnują również ich działalność zagranicą, przypominają

całych Niemczech opuszczone były do polowy masztów, na gmachach publicznych.

ją, że zakłady żyrardowskie w Polsce, których oskarżeni byli administratorami, zostały oddane pod zarząd przymusowy. Zarządzenie to, głosi odezwa, wywołało na łamach prasy polskiej ostre komentarze, które jednak nie dotarły do Paryża, gdyż Rousseau umiał się w porę zabezpieczyć.

Napiętnowanie w ten sposób 2 przemysłowców paryskich wywołało w sferach przemysłowych duże wrażenie. Prasa przemilcza je zupełnie, tylko „Le Journal” zamieścił wzmiankę, że Aupetit i Rousseau występują na drogę sądową przeciwko autorom afisza.

Kronika telegraficzna

PARYŻ, Za stanowisko w czasie zajęć lądowych Stow. oficerów rezerwy we Francji wykluczyło z listy członków min. óswiaty Berthoda i senatora de Jovenela. Podobno decyzja ta ma być jeszcze potwierdzona przez walne zebranie.

PARYŻ, Gen. Weygand powrócił z Londynu do Paryża, Prasa paryska wykazuje zupełną dyskrecję i nie podaje niczego o misji gen. Weyganda w Anglii.

BERLIN, Ks. Prymas Hlond wyjechał w poniedziałek rano do Oberammergau na widowiska pasyjne.

BERLIN, „Angriff” donosi, że w Quitzingen na Pomorzu jeden z członków Stahlhelmu w czasie manifestacji ranil ciężko sztyletem komendanta miejscowej szturmówki hitlerowskiej. Szturmowca w stanie groźnym odwieziono do szpitala.

BERLIN, Z Kowna donoszą, że wyrok skazujący Waldemarasa na 12 lat ciężkiego więz., uprawomocnił się. Waldemarasa nie wniósł skargi kasacyjnej. Wobec oświadczenia, że nie skorzysta z prawa wyboru pracy w więzieniu, zastosowano wobec Waldemarasa zwykły regulamin więzienny.

BERLIN, W sobotę, jako w rocznicę podpisania traktatu wersalskiego flagi w

całych Niemczech opuszczone były do polowy masztów, na gmachach publicznych.

MONACHEJUM, Przybył tu prymas Polski ks. kardynał Hlond celem dokonania wizytacji zakonu Salezjanów.

LONDYN, Jutro oczekiwany jest przyjazd do Londynu specjalnej delegacji niemieckiej, która podjąć ma rokowania z przedstawicielami rządu brytyjskiego w sprawie obsługi pożyczek Davisa i Younga. Na czele delegacji niemieckiej stanie dr. Berger szef wydziału zagranicznego ministerstwa skarbu. Ze strony brytyjskiej jako główny negocjator wystąpi doradca ekonomiczny - finansowy gabinetu brytyjskiego Ross.

LONDYN, Ag. Reutersa donosi, że gen. Weygand, zakończywszy swą krótką wizytę w Londynie, która miała charakter nieoficjalny, opuszcza Anglię i powraca do Paryża.

BIALOGRÓD, Minister Barthou, po złożeniu wizyty premierowi, ministrowi marynarki oraz ministrowi wojny, odbył pierwszą konferencję z jugosłowiańskim ministrem spraw zagranicznych Jewtichem.

MOSKWA, Amb. Łukasiewicz udaje się 26 bm. w oficjalną podróż do Federacji Związku.

MOSKWA C. K. W. ZSRR, ustanowi

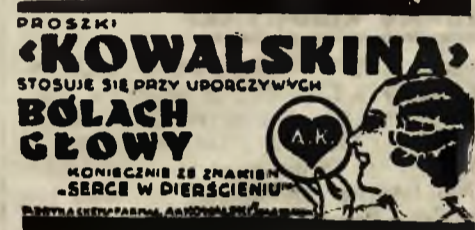
tytuł honorowy zasłużonego mistrza sportu, nadawany wybitnym sportowcom. Nadano już 22 podobne tytuły mistrzowskie.

MOSKWA Dotychczasowy ambasador ZSSR, w Berlinie Chifczuk został odwołany z tego stanowiska. Miejsce jego zajął ambasador w Turcji Suryc.

TOKIO Władze japońskie przeprowadzają rewizję w fabrykach amunicji w poszukiwaniu komunistów i szpiegów, którzy wykradali tajemnice fabrykacji.

WIEN Rada Ministrów uchwaliła wczoraj ustawę w sprawie przyspieszenia postępowania sądowego przeciwko sprawcom zamachów. Dochodzenia nie mogą trwać dłużej, niż 4 tygodnie. Oskarżenie ma być uzasadnione nie w akcie oskarżenia, lecz dopiero na rozprawie głównej. Przeciwko aktowi oskarżenia nie jest dopuszczalny sprzeciw.

BUKARESZT W tut. kołach dyplomatycznych komentowane jest żywo mianowanie posła niemieckiego hr. Schulenburga ambasadorem niem. w Moskwie. Schulenburg pochodzi ze sfery junkrów wschodnio-pruskich i skłania się ze swymi sympatjami do narodowej prawicy niemieckiej.

BUKARESZT Min. Barthou przybył do Orszowej, skąd wysłał depezę z podziękowaniem za przyjęcie do króla Karola, prem. Tatarescu i min. Titulescu. W Orszowej min. Barthou wsiadł na statek i udał się do Białogrodu. Przed odjazdem król Karol ofiarował mu swą fotografię z dedykacją.

WARSZAWA, P. Prezydent przyjął dzień nowomianowanego posła Rzplitej w Sztokholmie Antoniego Romana.

WARSZAWA, O godz. 19 marsz. Piłsudski przyjął gen. Debenaya, któremu towarzyszyli attaché wojsk, gen. d'Arbonneau i mjr. Mery. P. Marszałek przyjął gen. Debenaya w obecności p. o. I. wice-ministra sp. wojsk, gen. Kasprzyckiego, szefa sztabu gł. gen. Gasiorowskiego i kilku wyższych oficerów.

WARSZAWA, P. Prezydent przyjął dzień w południe podsekretarza stanu w Min. W. R. i O. P. p. Kazimierza Pierackiego, który złożył Prezydentowi podziękowanie za udział w pogrzebie jego brata, sp. ministra Bronisława Pierackiego, oraz za przesłane kondolencje.

WARSZAWA Odbyło się tu posiedzenie konstytuujące rady głów. LOPP, pod przew. prez. b. min. Kühna. Do przydzium rady głównej wybrano ponownie przez akklamację b. min. Kühna jako prezesa gen. Rouperta i prof. Hubera jako wiceprezesów i ppłk. inż. Rom. Orzechowskiego jako sekretarza.

WARSZAWA Na miejsce p. Rozwadowskiego dotychczasowego posła polskiego w Sztokholmie ma być mianowany radca min. spraw zagr. Antoni Roman. P. Rozwadowski opuszcza Sztokholm 1 lipca.

ZAKOPANE, Bawi tu od kilku dni wycieczka Polaków z Niemiec

KATOWICE, Toczące się od dłuższego czasu rokowania między importerami szwedzkimi a polskimi eksporterami węgla, zostały uwieńczone pomyslnym wynikiem Polska będzie miała prawo wywozić do Szwecji ok. 47% tamtejszego zapotrzebowania węgla. Ważność zawartego układu sięga r. 1936.

Wypadek lotniczy amb. Bullitta

MOSKWA, 25. 6. (PAT). Ambasador amerykański Bullitt uległ katastrofie samolotowej.

Podczas przelotu z Moskwy do Leningradu motor odmówił posłuszeństwa i samolot skapotował, został jednak ponownie osadzony. Ambasador i pilot szczęśliwie ocalili. Kom. Litwinow wystosował do ambasadora depezę z gratulacjami.

Z kraju od korespondentów „Kurjera”

Kronika łódzka

WYBORY DO IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ. Na terenie Izby przemysłowo-handlowej w Łodzi podjęte zostały przygotowania do wyborów do izby, które odbyć się mają w okresie sierpnia-września br. W tym celu przeprowadzone zostały prace nad uzupełnieniem i uporządkowaniem katastru firm przemysłowych, który służyć będzie za podstawę do sporządzenia wykazu przedsiębiorstw i osób uprawnionych do udziału w wyborach. Jednocześnie przeprowadzenie zmian i części statutu izby w kierunku pewnego ograniczenia wielkiego przemysłu stanowi również część tych prac przedwyborczych.

Kronika tarnowska

NOWA PARAFJA. Kurja biskupia w Tarnowie zakupiła 6,500 km. kw. gruntu na Grabówce przy ul. Lwowskiej w celu wybudowania tam kościoła pod wezwaniem Serca P. Jezusa. Przy nowym kościele będzie otwarta nowa parafia tarnowska, co niewątpliwie przyczyni się wysoce do podniesienia poziomu religijnego tej dzielnicy, bardzo potrzebującej troskliwej opieki duszpasterskiej.

Kronika kołomyjska

REWIZJA U KIEROWNIKA PŁACÓWKI MŁODYCH. 17 bm. popołudniu przeprowadzono u p. Kazimierza Koperskiego, kierownika Płacówki Młodych Str. Nar. w Kołomyjach, policyjną rewizję, która mimo skrupulatnych poszukiwań pozostała bez rezultatu. Powodów rewizji nie podano.

WYBORY W TSL. W dniu 17 bm. odbyło się w Domu Ludowym TSL. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Członków Koła TSL w Kołomyjach zwołane przez delegata Zarządu Głównego, p. prof. Wawrzynca Chamulę. Celem zgromadzenia był wybór nowego zarządu wobec unieważnienia przez Zarząd Gł. poprzednich wyborów. Przy bardzo znikomym udziale członków, których zjawilo się zaledwie niespełna 20 osób, zebranie przyjęło zaproponowaną przez delegata listę kandydatów z wieloletnimi zmianami. W skład nowego Zarządu Koła weszli pp.: dr. Aleksander Wasilewski (przewodniczący), starościna Marija Skłodowska (zast. przewodn.), prof. Wawrzyniec Chamuła (sekretarz), prof. szk. handl. Kazimierz Mróz (zast. sekret.), dyr. Piotr Kowal (skarbnik), dyr. Franciszek Zadembki (zast. skarbn.), prof. Leopold Heinert (bibliotekarz), prof. Stefania Budzianowska (zast. bibliot.), prof. Jan Böhin, insp. szk. Altrsd Bryla, dyr. Józef Carnelli, dr. Witold Gumitński, insp. szk. Ambroży Mayer, prof. Józef Mul, instruktor pow. Komisji ósw. poselek Michał Pawliszyn, ks. dziekan Ludwik Pećiak, prof. Jan Sokołowski, dyr. Leopold Kosiński, dyr. Marjan Winnicki, dyr. Jakób Zborowski, Henryk Pótorak, jako członkowie Do Komisji kontrolującej wybrani zostali: p. radca Karol Jaroszewski, dyr. Aleksander Kenner, mgr. Stanisław Krzyształowski, radca Marceli Łazarski i dyr. Władysław Świtalski.

Nowy Zarząd ma przed sobą poważne zadanie ożywienia zanikającego w ostatnich czasach życia organizacyjnego w Towarzystwie i przeprowadzenia koniecznego remontu Domu Ludowego, z którym niepodobna już dłużej zwlekać.

Kronika wołyńska

PLAN „OBCHODU ŚWIĘTA MORZA” W ZDOLEBUNOWIE. W dniu 28 bm. odbędą się tradycyjne wianki jako wstęp do właściwych uroczystości. Wianki poprzedzą będą przemówienia o charakterze ogólnym, sztuczne iluminacje, żywe obrazy, korowody łodzi, ćwiczenia na wodzie itp. Popołudniu okna domów będą udekorowane zieloną flagami, lampionami itd. Wieczorem ulicami przeciągać będą capstrzyki. W dniu 29 czerwca rano bić będą wszystkie dzwony poczem odbywać się będą nabożeństwa w świątyniach wszystkich wyznań z kazaniem o okolicznościach.

POŚWIĘCENIE KAMIENIA WĘGIELNEGO POD NOWĄ SZKOŁĘ. 15 bm. wieczorem odbyło się w Zdobunowie przy udziale b. licznych widzów, dzieci szkolnych, przedstawicieli władz i urzędów, ciał samorządowych, nauczycielstwa itd. uroczyste poświęcenie kamienia węgielnego pod budującą się na placu 11 Listopada bezpośrednio obok stadionu sportowego szkoła dwusieczna.

ZAWODY KONNE KRAKUSÓW. W dniu 10 czerwca br. z inicjatywy Komendanta Rejonu Krakusów 19 pułku ułanów wołyńskich, odbyły się we Włodzimierzu wielkie zawody konne krakusów. W zawodach wzięły udział szwadrony krakusów, z terenu całego powiatu. Na program zawodów złożyły się: zawody międzyplutonowe, konkurs krakusów rezerwy i przedpoborowych, woltyżerka, popis władania bronią białą, bieg za prowadzącym, pokazy zespołowe, kadryl oraz gry i zabawy krakusów.

ZAWODY MILITARI. W dniach 15, 16

i 17 bm. odbyły się w 12 pułku ułanów Podolskich w Białokrynicy zawody elmi-nacyjne o mistrzostwo Drugiej Samodzielnej Brygady Jazdy. Pierwsze miejsce uzyskała w rozgrywkach zespołowych ekipa 12 pułku Ułanów Podolskich w składzie: por. Kropielnicki na Sabinie, por. Krüger na Safianie, ppor. Rawa na Wiśle i ppor. Bentkowski na Paliwodzie. — w rozgrywkach indywidualnych por. Antoni Kropielnicki z 12 p. uł. Ze względu na to, iż 12 pułk zwyciężył w zawodach „Militari” trzy lata pod rząd nagroda przechodnia w postaci pucharu przypadła mu na własność.

nem poszukiwaniu i wydobyto z przepaści.

Weisz był zaręczony i niebawem miał się odbyć jego ślub.

Kronika przemyska

Skazanie bojowców z O. U. N.

W wyniku rozprawy przeciwko 5-ciu oskarżonym o przynależność do OUN, pochodzących z Mościsk, sąd wydał wyrok skazujący oskarżonego Szupianego na 5 lat więzienia, oskarżonego Topyrę na 4 lata, osk. Fedewicza na 3 lata, osk. Bardyna na 1 i pół roku więzienia. Osk. Sajko został uwolniony.

OFIARŃ PIORUNA. W poniedziałek przeszła nad powiatem przemyskim silna burza. Od uderzeń piorunów zapaliły się zabudowania gospodarskie w kilku wsiach. W jednej z nich piorun poraził trzy osoby, z tych jedną śmiertelnie.

P. MONTAG SPRZEDAJE. W Przemysku niema ani jednego polskiego sklepu mebli. To też żydowski sprzedawca korzystając z przymusowego położenia polskiej klienteli pozwalają sobie często na rozmaite nadzucia. Celował w nich zwłaszcza żyd Montag, przeciwko któremu z racji niesumiennej transakcji odbywały się często rozprawy sądowe. Ostatnio Montag pod pozorem dostarczenia mebli, sprze niewierzył pieniądze paru klientów, wobec czego został aresztowany i osadzony w areszcie.

WALKA PRZEKUPKI Z POLICJANTEM. Rynek przemyski był ostatnio widownią zajścia, które zgromadziło nieprzebraną tłumy widzów. Przekupka Irena Paczkowska pobijała na tle konkurencyjnym, jedną ze swoich koleżanek. Kiedy jeden z posterunkowych, chciał Paczkowską uspokoić, ta rzuciła się na niego i dotkliwie pobiła. Zebrał się ogromny tłum. Przybyło paru posterunkowych. Przekupka rzuciła się na ziemię i dopiero przy pomocy kilku mężczyzn udało się ją umieścić w areszcie policyjnym.

DYSKWALIFIKACJA. Przemyski zarząd podokręgu piłkarskiego, na którego czele stoi mgr. Burnatowicz, zawiesił na rok, za działania na szkodę sportu Żyda mgr. Taubera. Słuszne to zarządzanie spotkało się z ogólną aprobatą przemyskich kół sportowych.

ZAGADKOWY SCHOWEK. Monter naprawiający przewody przy ul. Słowackiego 2, natknął się na skrytkę, w której była znaczna ilość dolarów i złotych. Do pieniędzy przyznał się właściciel domu, który oświadczył, że ukrył je przed złodziejami.

Kronika tarnopolska

WYROK W PROCESIE K. P. Z. K. — Przed ławą przysięgłych toczył się pod przewodnictwem s. o. Mieszkowskiego proces członków Okręgowego i Centralnego Komitetu K. P. Z. K. Sprawa ta była już raz rozpatrywana przez ten Trybunał sądu przysięgłych i zapadł wyrok w łącznej sumie 76 lat więzienia. Od wyroku tego obrona wniosła kasację i w tej kasacji znowu była tematem rozprawy. W wyniku rozprawy, po burzliwym złożeniu obrony przez adw. Rosenblatta z Przemysła i przeprowadzeniu postępowania dowodowego zapadł wyrok skazujący: Pryjmę na lat 6, Wesołowskiego 8 l., Zamkowskiego 8 l., Billera 7 l., Klanga 6 l., Olejowskiego Piotra 6 l., Oszkaneżego 1 r., Olejowskiego Antoniego 1 r. i Wartensberga na 1 rok, łącznie na 54 lata c. więzienia.

TRAGICZNE 2 WYPADKI ŚMIERCI. W Trembowli zaszły dwa tragiczne wypadki śmierci przez utopienie. W Gnieźnie, dopływie Seretu kapali się żołnierze 9 p. ul. W czasie kąpielii zatonił śp. kpr. Królikowski Jan i śp. ułan Wiśniewski Kazimierz. Pierwszego wyłowiono zaraz po wypadku a drugiego dopiero na drugi dzień.

Z BOISK PIŁKARSKICH. O mistrzostwo kl. A. Tarnopol: Lwowianka—Jehuda 1:1. Złoczów: T.S.L. (Lwów)—Janina (Złoczów) 1:1, gra brutalna ze strony Janiny. Sędz. Brzycki z Tarnopola. Tarnopol: Sport (Trembowla)—Z. R. K. S. 2:0. Sędz. Rosenstock, Legjon Legjon (Tpi)—Podilla (Tpi) 2:0 — nie zasłużone zwycięstwo Legjonu, sędz. p. Bieda. Zbaraż: Kresy (Tpi)—Krasowiaci (Zb) 6:0. Kresy lepsze o dwie klasy, sędz. p. Gil.

Kronika śląska

Przed likwidacją „biedaszybów”

W ostatnich dniach zapadło przed Sądem Najwyższym w Warszawie ciężkie orzeczenie, na podstawie którego wydobywanie węgla, kolidujące z od-szybów“ uznane zostało jako nielegalne wydobywanie węgla, kolidujące z od-nośniami przepisami górnictwami.

O ile dotychczas jeszcze w przeważającej ilości wypadków stosowano przy ferowaniu wyroków sądowych przeciw „biedaszybowcom“ daleko sięgające okoliczności łagodzące, to obecnie przewidziane mają być kary do 3 miesięcy aresztu.

PODSTAWĄ POWODZENIA PENSJONATU
To dobra
KAWA I HERBATA

P. T. Zarządy pensjonatów zapewniają sobie stałe powodzenie u smakoszy, zapopatrując się w powyższe artykuły w firmie

EDMUND RIEDL

Lwów, Rutowskiego 3.
FILJE: ul. Gródecka 74
pl. Unji Brzeskiej 5
ul. Potockiego 18

Cenniki na żądanie odwrotnie. 1180

Kronika stanisławowska

Pożar wsi od piorunu

W poniedziałek w nocy przeszła nad Stanisławowem i okolicą wielka burza z piorunami, która spowodowała wielki pożar. Spłonęło 9 domów, 5 stodół, 9 stajen i 13 obroków. Szkada wynosi około 15 tys. zł.

POWIĘKSZENIE POWIATU STANISŁAWOWSKIEGO. Rozporządzeniem Rady Ministrów, z dnia 28. maja br. zmieniono granice powiatów kaluskiego, tłumackiego i stanisławowskiego, w ten sposób, że z powiatu kaluskiego wyłączono gminę wiejską Medynia, a z powiatu tłumackiego — gminę Podpieczary. Obie te gminy włączono do powiatu stanisławowskiego. Również rozporządzeniem Rady Min. z dnia 9 bm. wyłączono z powiatu podhajeckiego gminę wiejską Byszów, włączając ją do pow. stanisławowskiego. W ten sposób powiat stanisławowski powiększył się o trzy gminy.

WYBUCH SPIRYTUSU. W czasie rozgrzewania żelazka do prasowania przy pomocy spirytusu denaturowanego, przez Zygmunta Moskala, nastąpił wybuch spirytusu, który dotkliwie poparzył Moskala. Zawezwany lekarz kolejowy dr. Niemczewski, stwierdził poparzenie II stopnia, twarzy, piersi i nóg.

ZA PORZUCENIE DZIECKA skazana została przez s. s. o. Baszczaka, Roza Packer na karę 8 m. więzienia z zwieszeniem na 5 lat.

OBLAWA POLICYJNA Ub. tygodnia przeprowadziła policja obławę w podejrzanych lokalach i melinach, w wyniku której przytrzymało 14 osób ze świata przestępczego, wśród których znajdują się poszukiwane przez władze.

ZA FALSZTWE ZEZNANIA I KRZYWOPRZYSIĘSTWO skazana została M. Stefańska, na karę 8 lat więzienia z zawieszeniem.

DOŻYWOTNIE WIĘZIENIE 17 bm. toczyła się przed sądem przysięgłych rozprawa przeciwko P. Kłymyszynowi z Chocimia p. Kalusz, oskarżonemu o zamordowanie J. Gruszczyńskiego z namowy swej Kochanki A. Zwarycz. W wyniku rozpra-

wy trybunał pod przewodnictwem wicepr. sądu o. dra Cysarza, skazał Kłymyszyna na dożywotnie więzienie.

SAMOBÓJSTWO. 20 bm. popełniła samobójstwo przez powieszenie się, 42 letnia robotnica Anna Matias. Przyczyna samobójstwa nieznana.

ZEMDŁAL Z GŁODU. Onegdaj zemdłaj z głodu na ulicy bezrobotny W. Matwijkó. Zemdłonego odwieziono karetką, pogotowia do szpitala powozecznego.

ZA OSZUSTWO NA SZKODĘ FIRMY ASEKURACYJNEJ odpowiadali onegdaj przed sądem przysięgłych Salomon i Lea Tager z Otyjni. Akt oskarżenia zarzucał Tagerowi zbrodnię podpalenia własnego domu i sklepu, celem uzyskania premii asekuracyjnej. W wyniku rozprawy, uwolniono Tagera od winy i kary, zaś jego żonę skazano na karę 2 l. więzienia za usiłowanie popełnienia oszustwa na szkodę firmy asekuracyjnej. Rozprawie przewodniczył wicepr. s. o. dr. Cysarz, oskarżał prók. Matkowski.

KRADZIEŻE I WŁAMANIA. Do lokalu Zw. Podoficerów rezerwy, przy ul. Koszarowej, dokonano dnia 17 bm. włamania, oraz skradziono aparat radiowy wartości 365 zł. Z młyna Friedlaendera skradziono 5 pasów transmisyjnych wartości ok. 2,000 zł.

POŻARY. Onegdaj wybuchł pożar w zabudowaniach I. Duchowicza w Jamnicy obok Stanisławowa. Pożar w krótkim czasie przerzucił się na sąsiednie zabudowania, pochłaniając 5 domów mieszkalnych z zabudowaniami gospodarskimi. W czasie akcji gaszenia, poparzoną została 53 letnia P. Musiałowicz. Szkada wynosi 12,000 zł. Przyczyną pożaru wadliwa budowa komina.

Kronika zakopiańska

Śmierć turysty w Tatrach

Z Tatrzańskiej Łomnicy donoszą, że dwudziestoletni urzędnik prywatny z Budapesztu, Paweł Weisz, buchalter fabryczny, spadł podczas wycieczki w Tatry w pobliżu Zielonego Stawu Kleżmarskiego w tysiącmetrową przepaść. Zwłoki jego znalezione po 3-godzin-

Dzielnice pocztoszkolankowe z gumą
Dzielnice ubranka

Dzielnice skarpekli
poleca firma 1123

BERTA STARK

Dwie mowy - dwa ataki

Przejawy otrzeźwienia angielskiej myśli politycznej

LONDYN, 26. 6. (PAT). Wczoraj wieczorem wygłosił przez radio przemówienie lord Reading, b. wicekról Indji i minister spraw zagranicznych w pierwszym okresie istnienia rządu narodowego. Mówca bronił traktatu wersalskiego podkreślając, że zamieszanie w świecie wywołał nie traktat wersalski, tylko ci, którzy mieszają przyczynę ze skutkiem. Traktat wersalski od samego początku nie mógł odegrać roli, jakiej od niego oczekiwano, gdyż Stany Zjednoczone nie ratyfikowały go. Ołbrzymia większość tych, którzy naradzali się w Paryżu w r. 1919 nad sprawą pokoju, wierzyła szczerze w to, że Niemcy są odpowiedzialne za wywołanie wojny. Pierwszą troską było naprawienie tego zła, za które polityka niemiecka w przeszłości była odpowiedzialna. Rozważając kwestię rewizji traktatów lord Reading oświadczył, że W. Brytania nie może uznać prawa jakiegokolwiek sygnatarjusza do jednostronnej akcji rewizyjnej, bowiem postanowienia traktatu wersalskiego nie wymagają natychmiastowej rewizji. W dalszym ciągu mówca podkreślił, iż pomiędzy Francją a Niemcami niema sporów terytorjalnych. Ponadto doniosła rolę posiada zawarcie paktów nieagresji ze wszystkimi sąsiadami. Pakt taki zawarty z Polską pozwala sądzić, że kanclerz Hitler nie zamierza domagać się rewizji traktatu pod względem terytorjalnym. Następnie mówca przeszedł

do omówienia kwestji rozbrojenowej, stwierdzając, że wstęp do rozdziału 5 traktatu wersalskiego wbrew mylnym interpretacjom Niemiec, nie przewiduje dla nich prawa domagania się, aby inne kraje zmniejszyły swe zbrojenia ani też, aby Niemcy zwiększyły stan swych zbrojeń bez zgody innych sygnatarjuszy. Osiągnięcie innej sytuacji musi dokonać się drogą zastosowania właściwych metod. Jeżeli traktat wersalski ma być zrewidowany w sposób pokojowy z przystosowaniem go do zmiennej sytuacji, to inicjatywa w tym względzie musi wyjść od Niemiec. Niemcy muszą jednak wprawdzie dowiedzieć, że będą współpracować szczerze i bez zastrzeżeń dla dobra pokoju ogólnoeuropejskiego, oraz na terenie genewskim.

Przemówienie lorda Readinga wywołało olbrzymie zainteresowanie, bowiem wiadome jest, że Reading jest mężem zaufania obecnych kierowników rządu narodowego.

LONDYN 26. 6. (PAT). W czasie drugiego czytania projektu ustawy o utworzeniu urzędów rozrachunkowych, wygłosił przemówienie kanclerz skarbu Chamberlain, podkreślając konieczność uchwalenia tego projektu. Rozważając zagadnienie, czy trudności walutowe Niemiec wyniknęły z polityki rządu niemieckiego, czy też zostały spowodowane przez politykę innych krajów, mówca oświadczył, iż faktem jest, że bardzo poważne zmniejszenie wpływów Banku Rzeszy, powstało na skutek udzielenia eksporterom niemieckim a-

wansów w walutach zagranicznych, celem umożliwienia im nabywania zdeprecjonowanych bonów niemieckich i sprzedawania ich w Niemczech po cenach wyższych. Wierzyli Niemiec stwierdzili, że Bank Rzeszy skarżąc się na niemożność uzyskania walut zagranicznych dla wykonania swych zobowiązań, dopuścił do ucieczki z kraju 335.000.000 marek na zakup zdeprecjonowanych bonów niemieckich. Następnie Chamberlain wyraził radość z powodu przyjęcia przez Niemcy zaproszenia rządu brytyjskiego w sprawie wysłania delegacji, celem przeprowadzenia rokowań w tej sprawie i wyraził nadzieję, że przed 1 lipca br. uda się może osiągnąć porozumienie, ale jednocześnie prosi, aby nie odraczać uchwalenia ustawy o utworzeniu urzędów rozrachunkowych

go, jakim była koperta listu poleconego Nr. 449, którą Pan zniszczył, oraz z powodu zbyt późnego zgłoszenia tego faktu Władzom Pocztowym. Kopertę listu zwykłego zwraca się. — Dyrektor Okręgu Poczty i Telegrafów: Spott (—).

Z podróży min. Barthou

Głosy prasy francuskiej o wizycie w Jugosławii

BIAŁOGRÓD, 26. 6. (PAT). Minister Barthou odbył wczoraj dłuższą rozmowę z królem Aleksandrem. Król Aleksander wręczył ministrowi francuskiemu wielki krzyż orderu Orła Białego i przyrzekł, że na jesieni przybędzie do Paryża z oficjalną wizytą. Wieczorem odbył się bankiet na cześć francuskiego ministra, na którym minister Barthou wygłosił przemówienie, w którym podkreślił, iż słowa ministra Jewticia wypowiedziane pod jego adresem, nie będą zapomniane przez żadnego Francuza. W dalszym ciągu Barthou omówił doniosłą rolę pokojową Małej Ententy i paktu bałkańskiego.

PARYŻ, 26. 6. (PAT). Praca paryska podkreśla entuzjazm, jaki wywołała wizyta min. spraw zagr. Barthou wśród ludności Jugosławii i składa hołd wierności króla Aleksandra i jego kraju dla

sprawy pokoju i przyjaźni z Francją.

„L'Oeuvre” pisze, iż w rozmowach przeprowadzonych z ministrem Barthou były trzy punkty kulminacyjne, które uzyskały całkowitą zgodność poglądów, a mianowicie w sprawie Małej Ententy, porozumienia bałkańskiego i przyszłej podróży ministra spraw zagranicznych Turcji do Białogrodu. Poza to omawiane były kwestje włoska i austriacka.

„Figaro” stwierdza, iż rokowania, o których mowa nabrały treści dopiero po podróży ministra Barthou do Londynu. Wszystko zależy od porozumienia, jakie nastąpi pomiędzy Francją a Anglią w czasie rozmów francusko-angielskich. — Rozmowy stanowiąc będą produkt fermentacji dyplomatycznej, która da dobre lub złe wyniki, zależnie od tego, czy Anglia dobrze zrozumie swe obowiązki wobec Europy.

Dalszy etap rozwoju

stosunków między Anglią a Z. S. S. R.

LONDYN, 26. 6. (PAT). Między W. Brytanią a Związkiem Sowieckim doszło do porozumienia w sprawie wzajemnego ustanowienia przy ambasadach obu państw attaché wojskowych. Nara-

zie attaché ci będą reprezentować w jednej osobie wszystkie trzy rodzaje wojska, tj. lądowe, powietrzne i floty morskiej.

—o—

*Przy bridge'u, do kawy
tylko likier „Kapucyński”
„Rektyfikacji Warszawskiej”*

Jak to było z temi listami?

Kraków, 27 czerwca.

Posel Rymar w odpowiedzi na swoje zażalenie przeciw otwieraniu adresowanej doń prywatnej korespondencji (o czym swego czasu pisaliśmy), otrzymał następujące pismo z Dyrekcji Poczty i Telegrafów:

Dyrekcja Okręgu Poczty i Telegrafów, — L. PP. 23/127/34. — Kraków, dnia 21 czerwca 1934 r.

Do Pana Posła Stanisława Rymara w Krakowie, ul. Topolowa 1, 52.

W odpowiedzi na pismo z dnia 26. IV. br. powiadama się, że przeprowadzona dochodzenia nie zdołały wykryć ewentualnego sprawcy zamiany zawartości listu poleconego Nr. 449, adresowanego do Pana, z zawartością listu zwykłego, przesłanego do Redaktora Biuletynu.

Równocześnie wyjaśnia się, że listy polecone krajowe prowadzi się w ewidencji sumarycznie tj. tylko co do ich ilości, na-

tomlist listy zwykle wogóle nie są prowadzone w ewidencji. Z tych więc powodów nie da ustalić się, który pracownik miał z temi listami do czynienia.

W każdym razie, oba przedmiotowe listy, jako różnego rodzaju (jeden polecony a drugi zwykły) i jako pochodzące z różnych miejscowości (jeden z Kamienicy na Śląsku a drugi z Krakowa) znajdowały się w różnych odsyłkach i przechodziły przez ręce różnych pracowników. Do urzędu zaś Kraków 2 i Kraków 1 nie wpłynęły te listy w tym samym czasie i nie były przechowywane tam w tych samych ubikacjach. Trudno więc przypuszczać, aby tak lozny personel i tak często się zmieniający, a pracujący pod stałą kontrolą tak wzajemną, jakoteż specjalnych urzędników, mógł pozostać w jakiegokolwiek zmoiwie między sobą.

W końcu nadmieniamy się, że dochodzenia w omawianej sprawie są bardzo utrudnione z powodu braku dowodu rzeczowe-

Dalszy odpływ złota z Banku Rzeszy

BERLIN, 26. 6. (PAT). Sprawozdanie Banku Rzeszy na 23 b. m. wykazuje zmniejszenie się depozytów o 80,1 miljonów marek. Stan papierów wartościowych użytych do pokrycia, wzrósł o 17,3 miliony do 344,9 miljonów. Zapas złota i dewiz zmniejszył się o 24,1 miliony do 76 i pół. W tem zapas złota zmniejszył się o 21,8 miljonów do 72,5, zaś zapas dewiz o 2,2 do 4 miliony. Stosunek pokrycia marki w dniu 23 b. m. wyniósł 2,3 proc. wobec 2,9 proc. w połowie czerwca br.

Rząd francuski zyskał votum zaufania

PARYŻ, 26. 6. (PAT). Na wczorajszym posiedzeniu Izby Deputowanych socjaliści domagali się złożenia w ciągu obecnej sesji planu wielkich robót publicznych. Premier Doumergue podkreślił, że nie zamierza odkładać tej sprawy, jednak prosi o nieprzyjęcie tego wniosku. W czasie głosowania nad wnioskiem rząd postawił kwestję zaufania. Wniosek socjalistów został odrzucony 405 głosami przeciwko 150.

Z CHWILI

Kanikuła

Zaczął się okres typowej kanikuły, który sprzyja ogromnie rozwojowi ogórków, tradycyjnych węży morskich, kaczek dziennikarskich i innych gadów. Wyjątkowo o węzach i potworach morskich mówiono i pisano wiele tego roku w okresie zimowym, to też obecnie trzeba znaleźć inne kwiatki.

Najlepszy tego przykład dała urzędowa P. A. T-iczna, podając wiadomość z Londynu o niezwykle sensacyjnym rekordzie, który zdobył pewien Anglik, mistrz w golfie. Otóż ów Anglik tak silnie machnął sobie kijkiem golfowym, że uderzona przeseń kula zatoczyła w powietrzu stumetrową parabolę i trafiwszy niewinnie się pasącą krowę, zabiła ją na miejscu. Wiadomość owa podana została w dziale sportowym.

Rzeczywiście rekord jest niezwykły: na sto metrów rzucić kulę golfową i zabić nią krowę! To się zdarzyć może tylko w okresie kanikuły...

Możnaby w tym wypadku strawestować znane przysłowie: Anglik rzuca, a P. A. T-iczna nosi kulę na 100 m. i zabija nią krowę.

rvkskl

„Schlagobers“

Mieszkańcy byłej „Galicii” znają doskonale to techniczne niejako, typowo wiedeńskie wyrażenie na określenie „kawy z planką”, stanowiącej niedoścignioną specjalność wiedeńskich kawiarni.

Tytuł ten „Schlagobers” nadał Ryszard Strauss jednej ze swych kompozycji baletowych. Wiadomość o napisaniu tego baletu doszła i do Paryża, gdzie głośno się długo nad znaczeniem tego zagadkowego słowa. Wreszcie jeden z „fachowych” literatów przełożył wyraz ten na francuskie jako „Colonel d'apoplexie”...

Zbyteczne dodawać, ile z tego było śmiechu, kiedy „kawa z pianką” zamieniła się w Paryżu na pułkownika od apopleksji!

Obrońca morza

Polska weszła już na lądzie do rzędu wielkich mocarstw, zajmując pod względem obszaru, liczby ludności, znaczenia politycznego i siły armji szóste miejsce w Europie, zaraz po Włoszech i przed Hiszpanją. Ale na morzu państwo nasze pozostaje daleko w tyle nie tylko za Włochami i Hiszpanją, ale też za Holandją, Szwecją, Norwegją, Finlandją; a może nawet za Jugosławją i Estonją. Wszystkie te państwa mają już utrwaloną pozycję na morzu; posiadają już ufortyfikowane wybrzeża, urządzone porty, dobrze zaopatrzoną flotę wojenną i marynarkę handlową, mogącą utrzymać komunikację z najdalszymi częściami świata.

Polska opóźniła się w tym względzie: zrazu z własnej winy, później nieszczęśliwym zbiegiem okoliczności została usunięta od morza i skierowana w swej ekspansji ku wnętrzu lądu. Statystyci polscy, z małymi wyjątkami, nie doceniali znaczenia morza, wyższe warstwy narodu, kierujące polityką, zaniedbały tę sprawę, a jednostki wyjątkowe, poszukujące przygód morskich, żadne odkrycia i poznania nowych ziem, oddały swe siły i zdolności na usługi obcych. Polska racja stanu, polska ideologia, wyrażająca się w poezji, w powieści, w sztuce, pamiętała o Litwie, o Ukrainie, o Podolu, ale o Morzu Polskiem zapomniiała. I jak po znieszczeniu książąt panujących na Śląsku i idącej za nimi szlachty, tylko prosty lud zachował nieprzebrane skarby podziemne węgla dla Polski, tak same tylko wierności Kaszubów dla starodawnej mowy polskiej zawdzięcza wybrzeże Bałtyku powrót swój do Macierzy.

Te cudowne ocalenie naszego morza musi ośmielić i nawrócić Polaków ze złej drogi, musi skierować nasze siły twórcze, naszą energję narodową, nasz patriotyzm — ku morzu, dającemu wyłot w świat szeroki, otwierającemu perspektywy oceaniczne i kolonjalne, niezbędne dla duszącego się w zamkniętych granicach państwowych szybko rozrastającego się narodu.

Niestety, wąskie 75 kilometrów wybrzeże, które się nam dostało, z trudem tylko ręką może swemu zadaniu w 33 milionowym państwie. Tem więcej musimy je ocenić i tembardziej rozwijać. Szczerze geograficzna trzeba zrekompensować intensywną eksploatacją.

Jest to prawda nie tylko wyznawana teoretycznie, lecz wcielana już w życie.

Wybrzeże Bałtyku, przyznane Polsce Traktatem Wersalskim, zmieniło się od tego czasu nie do poznania. Stanowiło ono pod zaborem pruskim smutne i puste wydmy piaszczyste, których jedyną ozdobą był Gdańsk, piękny starą architekturą, i obmarły w dumnych wspomnieniach z czasów polskich: kwitł on wtedy, jako największy port Rzeczypospolitej, ku któremu Wisłą spływały jej realne i leśne bogactwa: rozsadała go pycha do tego stopnia, że huntował się przeciwko swej żywicieli. W zwadzie jednak, czy w wiernej przyjaźni z Polską, żył on dostatnio, bujnie, szczęśliwie.

Pod panowaniem pruskim spadł Gdańsk do rzędu portów trzeciorzędnych, zajmujących w 1913 roku co do tonażu okrętów, które go odwiedziły — 12 miejsce na Bałtyku. Deniero Polsko Niepodległa podźwignęła go z tego upadku. W r. 1929 zajął już trzecie miejsce (po Kopenhędze i Stockholmie), podnosząc swój roczny obrót towarowy z 2,112 mil. tonn do 8,560 mil. tonn, czyli czterokrotnie, a działał dalej posunął się naprzód, chociaż wszystkie porty wskutek kryzysu wykazują mniejszy obrót.

Ten niesłychanie szybki rozwój Gdańska nie był nawet hamowany powstaniem tuż obok niego drugiego portu — Gdyni; w miejscu, gdzie przed 10 laty istniało zaledwie kilkanaście chat rybactkich, teraz wznosi się zgórą 40-tysięczne miasto i jak najbardziej nowoczesny port, którego obrót towarowy w 1932 r. wyniósł ponad 6 milionów tonn, który pod względem tonażu statków prześcignął już Gdańsk i Stockholm.

Nie dość tego: rozszerzono i zmodernizowano rzeczny port pomocniczy w Tczewie, pogłębiono stary port w Pucku, dostosowując go do potrzeb kutrów, wybudowano przystanie rybactkie w zatoce na pełnym morzu; zapoczątkowano dalekomorskie rybołówstwo polskie na Morzu Północnym.

Przez wprowadzenie tej nowej gałęzi przemysłu morskiego, przez umożliwienie rybakom kaszubskim ekspedycji na dalekie morze, dających nieporównanie większe rezultaty od połowów przybrzeżnych — podniesiono dobrobyt ludności nadmorskiej, ledwie wędrującej z przecz...

Przyczynili się też do tego letnicy. Dawniej, poza Sopotem, zaledwie Puck i Hel ściągały na lato po kilkanaście rodzin. Dziś cały brzeg Małego i Wielkiego Morza polskiego stanowi nieprzerwalną linię plaż, usianą gęstwinami willami, wielkimi hotelami, wspaniałymi sanatorjami i schludnymi przebudowaniami i uporządkowanymi domami rybaków, oddanymi na cały sezon letnikom. Przepyszna autostrada łączy miejscowości, do których dawniej tylko jółką można się było dostać. Rzucana w morze klinga Helu staje się jedynym w świecie parkiem nadmorskim — olbrzymim bulwarem. Wszędzie panuje ruch, wra praca, kipi życie. Puste przed wojną wybrzeże kaszubskie, piaszczyste, smutne i blade, z roku na rok nabiera barwy i okazałości. Stanowi to najwzmocniejszy, nieodparty argument, jak Polsce morze jest potrzebne i jak je ona umie

zżytkować. To dopiero początek — pierwsza 10-lecie naszej gospodarki nad Bałtykiem. Czekaj nas jeszcze dalsza praca: po uporządkowaniu i doprowadzeniu do stanu używalności gospodarzej wybrzeża, musimy zaludnić okrętami samo morze. Nasza flota handlowa i wojenna znajduje się dopiero w zalążku. Cztery przedsiębiorstwa żeglugowe, trzy parowce transatlantyckie, trzydzieści mniejszych statków towarowo-pasażerskich o łącznym tonażu 63 tysięcy — oto cała nasza flota handlowa. O jej niedostateczności świadczy fakt, że zaledwie 7 i pół procent obrotów towarowych portów polskich odbywa się pod naszą banderą.

To samo dotyczy marynarki wojennej; składa się ona zaledwie z 2 kontrtorpedowców i 3 łodzi podwodnych nowego typu, oraz kilku starych poleniemieckich torpedowców, kilkunastu monitorów i in-

nych jednostek pomocniczych, niemogących zapewnić bezpieczeństwa nawet bardzo niewielkim wybrzeżom. Dla skutecznej ich ochrony potrzeba przynajmniej paru linjowych i kilku lekkich krążowników, czterokrotnie większej od posiadanej ilości łodzi podwodnych i kontrtorpedowców, oraz 2 stawiaczy min, ogółem 20-30 tysięcy tonn, nie licząc okrętów pomocniczych. Jest to program minimalny, którego wykonanie powinno nastąpić w ciągu najbliższych lat, a zacząć się bezwzględnie. Od tego zależy bezpieczeństwo naszych wybrzeży i naszego dostępu do morza, bez którego nie może istnieć Państwo Polskie.

Zrozumienie konieczności dla nas posiadania morza pociąga za sobą świadomość potrzeby jego ochrony.

Z tego powodu tegoroczne „Święto Morza”, będące wyrazem naszego uczuciowego stosunku do polskiego Bałtyku połączono ze zbiórką na „Fundusz Obrony Morza”. Niedostatek jest bowiem żywił sentyment; trzeba umieć jeszcze przetopić go w czyn pozytywny. Tego wymaga od nas troska o przyszłość Polski.

Przebieg wizji lokalnej w procesie Bobrzeckiego i tow.

Kraków, 27 czerwca.

Po jednodniowej przerwie rozprawa dzisiejsza rozpoczęła się wizją lokalną przy ul. A. Potockiego 12. Przed domem dra Nüssenfelda zgromadził się tłum gapiów. Policja piesza i konna utrzymuje porządek. O godz. 9 karetka więzienna przywozi oskarżonych.

Wizja rozpoczyna się od momentu, gdy bandyci weszli do mieszkania. Pierwszy idzie Doniec, kilkanaście kroków za nim postępuje Bobrzecki i Schenkirzyk. W przedpokoju zrekonstruowana zostaje dokładnie scena zbrodni. Czekaj tu wywiadowczyń wydziału śledczego, która gra rolę zamordowanej. Doniec stara się z całym realizmem odtworzyć scenę zbrodni. Podbiega on do kobiety i zakrywa jej twarz ręką. Po krótkim szamotaniu się leżą oboje na podłodze. Tutaj Doniec demonstruje w jakiej sytuacji nadeszli Schenkirzyk i Bobrzecki. Po chwili rozpoczyna się drugi akt wizji. Na podłodze leżą Doniec i wywiadowczyń. Dr. Nüssenfeld stwierdza jeszcze raz czy postawa odpowiada tej w jakiej znalazł zwłoki zamordowanej służącej, poczem rozpoczyna się demonstracja poszczególnych etapów duszenia. Przy tej okazji dochodzi do częstych konfliktów. Okazuje się bowiem, że Doniec zupełnie zmienia obecną zeznania. Przedstawia on inaczej przebieg zajścia i postawę zamordowanej, niż to czynił na rozprawie i w śledztwie. Zapytany o przyczynę, Doniec odpowiada: „Ja to sobie inaczej przedstawiałem”.

Następują dalsze fazy wizji. Główna wywiadowczyń zostaje owinięta płaszczem lekarskim. Prof. Olbrycht i nacelnik wydziału śledczego Polak, demonstrują przysięgłym fartuch lekarski poplamiony krwią. Krew ta buchnęła z ust denatki, po nakryciu jej głowy fartuchem. Z kolei na wywiadowczyń rzucona zostaje makatka i na tem kończy się demonstracja Dońca.

Z kolei sąd przesłuchuje Schenkirzyka, który w dalszym ciągu wypiera się wszelkiego udziału w zbrodni. Schenki-

ryk przeczy, jakoby uderzył służącą w głowę. Trzeci oskarżony Bobrzecki wypiera się również wszelkiego udziału w zbrodni, twierdząc, że widział Dońca skulonego nad ofiarą i rzucił mu płaszcz lekarski.

Następuje dramatyczny moment. Adw. Hofmokl-Ostrowski zwraca się do Bobrzeckiego i Schenkirzyka z apelem, aby przestali wyklamywać się. Obrońca zapytuje, czy nie byłoby mądrzej z ich strony, gdyby przyznali się, że przyszedli w celu rozboju i zabili nieumyślnie. Bobrzecki odpowiada: „Ja nic więcej nie wiem, ja nie mogę nic więcej powiedzieć”. Schenkirzyk mówi: „Ja również powiedziałem wszystko co wiem, ja nie mam nic więcej do powiedzenia”.

Z kolei trzech oskarżeni odtwarzają w jaki sposób dokonali rabunku w mieszkaniu, przyczem Bobrzecki i Schenkirzyk twierdzą, że to właśnie Doniec rozbił kufer. Doniec natomiast zrzucił wiec na Bobrzeckiego.

O godzinie 11.45 rozpoczął się ciąg dalszy rozprawy. Na wstępie przewodniczący dr. Kreguński oznajmia decyzję Trybunału o dopuszczeniu nowych świadków, poczem na salę wchodzi lekarz więzienny dr. Ciećkiewicz. Świadek ten został wezwany przez prokuratora na okoliczność, czy Schenkirzyk w czasie pobytu w więzieniu cierpiał na krwotoki. Słuchany jako świadek lekarz stwierdził, że w czasie pięcioletniego pobytu w więzieniu Schenkirzykowi ani razu nie ciekła krew z nosa, ani z ust.

Z kolei zeznaje komendant PP. na miasto Kraków, nadkom. Reszczyński. Świadek podaje, iż Bobrzecki w czasie przesłuchania przyznał mu się, iż świadectwo maturalne otrzymał w nielegalny sposób.

Następnie zeznaje portier PKO., Andrzej Kucharczyk, dozorca domu, w którym Bobrzecki mieszkał przez dwa lata.

Staje przed sądem Stefanja Sojowna. Przez trzy lata utrzymywała stosunki z Bobrzeckim. Z zeznań tego świadka wynika, iż chce ona oszczędzić Bo-

brzeckiego i dlatego też wiele momentów pomija. Gdy prokurator przypomina świadkowi, że pożyczła pieniądze Bobrzeckiemu, odpowiada: „Tak, ale zato kupował mi prezenty”. Po jednym z pytań wybucha głośniejszym płaczem. Następuje dramatyczny moment, przyczem z krzykiem „Władzio” rzuca się w stronę ławy oskarżonych, chcąc pogłaskać Bobrzeckiego. Posterunkowy zatrzymuje Sojownę i wyprowadza z sali.

Odczytano akta w sprawie Dońca. Okazuje się, że Doniec miał kilka spraw karnych o drobne przestępstwa, lecz zasadzony został tylko jeden raz za odzwanie się do posterunkowego: „Niech pan lepiej pilnuje złodziei, bo kradną — a nie doróżkarzy”.

Następuje zeznanie biegłego rusznikarza Henryka Blichala. Podaje on, iż rewolwer Bobrzeckiego nie wypalił, ponieważ sponki były zbyt twarde, a iglica osłabiona. W przeciwnym razie wypaliłby.

Odczytano też poezje Schenkirzyka i listy jego do matki. Pod koniec rozprawy przewodniczący demonstrował rozmaite dowody rzeczowe. Pokazał więc przysięgłym płaszcz lekarski, czarna makatę, garść włosów, kapelusz z znakami S. S., haczyk od pieca, rękawiczki zamszowe i wiele innych przedmiotów.

W dniu jutrzejszym zabierze głos prokurator i obrońcy. Wyrok zapadnie prawdopodobnie w czwartek.

Dużo ciekawych informacji zawiera dział ogłoszeń „Kurjera”

Wynalazki na Targach Wschodnich

(g.) Zarząd Targów Wschodnich powziął myśl, aby wynalazcom umożliwić kontakt z zainteresowanymi kołami przez urządzenie na tegorocznych Targach Wschodnich specjalnego działu wynalazków, zgłoszonych w Urzędzie Patentowym Rzplitej Polskiej w ciągu ostatniego roku.

Dzięki udziałowi w Targach Wschodnich, wynalazca zyskuje mianowicie możliwość przedstawienia swego wynalazku i nawiązania tym sposobem kontaktu z zainteresowanymi kołami. Jeżeli się bowiem uwzględni, że T. W. są rokrocznie zwiedzane przez dziesiątki tysięcy osób z kraju i z zagranicy, wśród których dominujący odsetek przypada na kupców, przemysłowców i t. p., to trzeba stwierdzić, że temsamem dla wynalazcy udział w Targach Wschodnich stwarza dużą możliwość sfinansowania wynalazku.

ZMIERZCH IZRAELA

H. ROLICKIEGO
wydanie III.

po niższej cenie zł. 4.50

do nabycia

w Kantorze Kurjera, Lwów, Zimorowicza 10.

Wysyłkę na prowincję uskutecznią się po nadesłaniu należności zgóry z doliczeniem kosztów przesyłki w kwocie zł. 1.30 (Razem zł. 5.80).

15983

Widowisko regionalne

Kraków, 27 czerwca.

Widowisko regionalne „Fransuowa dola“, J. Cierniaka, odbyło się onegdaj na scenie sympatycznej sali zakładu Ks. Kuznowicza. Widowisko poprzedził słowem wstępnym P. M. Mikuta, w którym wyjaśnił cele i zadania „Małopolskiego Związku teatrów i chórów ludowych“, którego staraniem widowisko — wykonane przez amatorów wiejskich, rekrutujących się z młodzieży szkolnej a przeznaczone dla mas ludowych — przedstawione zostało inteligencji miejskiej, przyzwyczajonej do artystycznych wyczynów tego rodzaju.

„Mał. Związek teatr. lud.“ pragnie w ten sposób nawiązać węzeł między inteligencją miejską a ludem, węzeł kulturalny i oświatowy, oraz zaznajomić mieszkańców miasta ze zwyczajami i obyczajami — częściowo zamierzającami — ludu wiejskiego, z którym mieszczuchy mają przeważnie bliższy kontakt na targu lub w krótkich momentach letniskowego życia. Do tego celu posłużyło widowisko, pozbawione elementu dramatycznego - komedjowego, pokazujące życie wiejskiego gajaka od kolebki aż do grobu, zestawione w 11 obrazach, przedstawiających różne fazy rozwoju, bytowania wiejskiego człowieka, oraz związane z nimi zwyczaje i obrzędy ludu podkrakowskiego. Składały się na owe obrazy obrzędowe momenty takie jak: kołędowanie, różgi weselne, błogosławie-

ny, oczepiny, dożynki, wianowanie itp. Obrazy te, przedstawione zostały barwnie i żywo, przy akompaniamencie przyśpiewek i pieśni oraz tańców, wykonanych składowie z rozmachem i brawurą przez młodzież szkoły powszechnej z Prokocimia, w autentycznych strojach ludowych. Zarówno całości, jak nie mniej pojedynczym fragmentom tej wysoce sympatycznej reprzyzy dodawała swoistego wdzięku oryginalnie pomyślana dekoracja syntetyczna, ujęta w

formę tryptyku, a wykonana przez artystę malarza p. Cz. Lenczewskiego — rozwiązująca w sposób pomysłowy, problem wyglądu chaty wiejskiej z zewnątrz i wewnątrz oraz jej otoczenia tj. całego terenu, na którym odbywają się wszelkie uroczystości naszego ludu.

W ciekawym tym i bardzo miłym pokazie wzięło udział około stu osób, różnego wieku. Warto by go jednak pokazać na jakiejś większej scenie.

W. A.

Przedłużenie linii tramwajowej na cmentarz rakowicki

Kraków, 27 czerwca.

Prace związane z przedłużeniem tramwaju na cmentarz rakowicki, zostały już rozpoczęte. Długość nowego toru będzie wynosiła 1.200 m. Przy pracy zatrudnionych jest około 100 ludzi, z czego część płatna jest z Funduszu Pracy.

Koszty przedłużenia linii tramwajowej wyniosą około 450.000 zł. Kwota powyższa pokryta będzie częściowo z do-

tacji Funduszu Pracy, częściowo z pożyczki zaciągniętej przez Krakowską Miejską Kolej Elektryczną, w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Krakowa. — Robotami kieruje inż. Görlich, zastępca dyr. Krak. Miejs. Kolei Elektr.

Plany rozbudowy wykonane zostały w biurach Krak. Miejs. Kolei Elektr. w dług projektu i pod kier. dyr. inż. Polaczek-Korneckiego.

GIEŁDA

Waluty

Kraków, 26 czerwca.

Dolar 5,27 do 5,29, B.P. 5,26.
Funt szterling 26,60 do 26,80.
Frank szwajcarski 172,25 do 172,70.
Marka niemiecka gotówka 191,00 do 194,00, wypłata 202,50 do 203,50.
Korona czeska 21,75 do 22,00.
Akcje bankowa B. P. 85,00.

Giełda zbożowa

Kraków, 5 czerwca.

Kursa ustalone na podstawie cen or-

entacyjnych.

	od	do
Pszonica dworska czerw. stand.	20,25	20,50
Pszonica biała stand.	20,—	20,25
Pszonica targowa stand.	19,50	19,75
Zyto dworskie stand.	13,25	13,50
Zyto targowe	13,—	13,25
Owies dworski stand.	16,—	16,50
Owies targowy stand.	15,50	16,—
Jęczmień browarniany stand. dworski	15,—	16,50
— jęczmień targ.	14,—	14,50
Maka grysik pszenny	39,—	40,—
Maka grysikowa 0,25%	36,—	37,—
Maka grysikowa 0,45%	35,50	36,—
Maka grysikowa 0,60% poznańska	32,—	33,—
Maka żytnia I gat. 0,55%	25,—	25,50
Maka żytnia I gat. 0,65%	24,—	24,50
Maka żytnia II gat. sitkowa po wymiale 55%	16,—	16,50
Maka żytnia II gat. sitkowa po wymiale 65%	12,50	13,—
Maka razowa	19,—	19,50
Maka I gat. 0,65%	25,50	26,—
Maka graham pszenny	26,—	27,—
Otreby żytnie	10,—	10,25
Otreby pszenne	10,25	10,50

Ceny orientacyjne wyoprodkowane przez Komisję notowań na podstawie nieoficjalnych transakcji, oraz podaży i popytu.

Tendencja słaba, dowozy średnie.

Giełda warszawska.

Warszawa, 27 VI 1934

3 proc. poz. hrdowlana	44,15
4 proc. poz. inwestycyjna	—
4 proc. poz. inwest. serwina	—
5 proc. poz. konwersyjna	65,—
5 proc. poz. kalajsowa	—
6 proc. poz. dolarowa	79,—
4 proc. poz. dolarowa	53,25
7 proc. poz. stabilizacyjna	67,13
10 proc. poz. kolejowa	—

Waluty i dewizy

Belgia	123,83	Praga	22,01
Gdańsk	177,70	Stockholm	—
Holandia	250,40	Szwajcaria	172,48
Londyn	26,65	Włochy	45,26
N. Jork	5,30	Berlin	203,50
Paryż	34,95		

Giełdy zagraniczne

		Londyn 27. VI	
N. Jork	5,03	Zurych	15,46 75
Paryż	76,28	Praga	121,25
Berlin	13,16	Budapeszt	—
Amsterdam	7,42	Bukareszt	—
Bruksela	21,55	Wiedeń	27,21
Rzym	59,—	Warszawa	26,6
		Zurych 27. V	
Paryż	20,29 75	Wiedeń	73,05
Londyn	15,46 5	Praga	12,77
N. Jork	3,07 5	Warszawa	58,05
Bruksela	71,80	Budapeszt	—
Rzym	26,74	Bukareszt	3,05
Amsterdam	208,55	Buenos Aires	—
Berlin	117,50		
		Paryż 27. VI	
Londyn	76,26	Praga	63,—
N. Jork	15,16	Bukareszt	15,15
Bruksela	354	Wiedeń	—
Rzym	129,45	Berlin	579,5
Zurych	493,25	Warszawa	—
Amsterdam	1028,55		

Z SADU LWOWSKIEGO

Student kolporterem K.P.Z.U.

(s.) Dawid Lepter, student i nauczyciel prywatny, nie należy do osób spokojnych. Już w czasie pogrzebu znanego komunisty Michalczuka wraz ze swą partynią towarzyszką Rozalią Margalies, nader żywo interesował się demonstracyjnym pogrzebem, a ponadto swymi czerwono - komunistycznymi zapatrzywaniem zasilał i żydowską „Achwę“ i Klub dramatyczny im. Peretza i żydowski wydział K. P. Z. U. Szczególną żywość wykazywał Lepter w czasie zajęć eksmisyjnych, aż wreszcie dnia 11 marca b. r. wpadł w ręce służby śledczej, która przychwyciła go z 500 ulotkami w ręku. Przyaresztowany tłumaczył się że jakiś „nieznany“ osobnik kazał mu ten pakiet z bibułą „przytrzymać“.

Trybunałowi przewodniczył r. Berdaszewski, oskarżał prok. Prachtl-Morawiański bronił adw. Landau.

Po werdykcie sędziów przysięgłych sąd skazał Leptera na 3 i pół roku więzienia.

Wypuszczenie aresztowanych Narodowców w Miechowie

Kraków, 27 czerwca.

Z Miechowa donoszą, że wszyscy aresztowani narodowcy zostali w ub. tygodniu wypuszczeni na wolność.

Prace nad budową Muzeum Narodowego

Kraków, 27 czerwca.

Prace nad budową Muzeum Narodowego są w pełnym toku. Budynek Muzeum Narodowego będzie znajdował się na rogu Alei Mickiewicza i Alei 3-go Maja.

Główne wejście będzie się znajdowało od strony Alei 3-go Maja. Front budynku od Alei 3-go Maja wynosić będzie 63 m., od Alei Mickiewicza 100 m. Wysokość budynku będzie wynosiła

23 m. Budynek będzie wzniesiony znacznie ponad teren celem zabezpieczenia przed wylewem, które, jak wiadomo, w tej okolicy dochodzą do znacznej wysokości. Fasada gmachu będzie wyłożona kamiennymi płytami. Przed głównym wejściem będą się znajdowały szerokie stopnie granitowe. Budowa Muzeum Narodowego będzie prawdopodobnie wykończona w przyszłym roku.

TYGODNIOWY PRZEGLĄD AUDYCJI RADJOWYCH

Rywalizacja na falach eteru

W ostatnich paru tygodniach, d wiać ciwie nawet mieszkańcach, jedynie trzy rozgłośnie rywalizują ze sobą w dziale produkcji Teatru Wyobrazni.

Pierwsza to — warszawska — z racji swego stanowiska predestynowana do górowania nad pozostałymi rozgłośniami, druga lwowska i trzecia wileńska. Inne rozgłośnie (jak np. łódzka, poznańska, katowicka) albo wcale nie wnoszą swego udziału do dorobku teatru słuchowiskowego, albo czynią to w znikomym ilości, jak np. krakowska, która w ciągu ubiegłych czterech miesięcy „przedstawiła“ uszom radiosłuchaczy tylko „Stefka Devala i „Poeta, Nicodemleg“, porzostając na tych dwóch transmisjach, z których szczególnie druga była wręcz doskonała; nad wyraz udatna. Jednak jest to bardzo mało, tembardziej gdy przypomniemy sobie, że ostatnie krakowskie słuchowisko tj. „Poeta“ nadawane było dnia 12-go kwietnia.

Od tego czasu Warszawa nadaje jedenaście (11), a Lwów i Wilno po trzy (3); zaznaczyć muszę, iż do tej liczby nie wliczam wcale słuchowisk wileńskich, propagandowych czy dla dzieci i młodzieży, a z każdego rodzaju było ich sporo. Kraków wcale milczy, — i to nie tylko w tej dziedzinie — pozwalając by jego dotychczasowe sukcesy poszły w niepamięć, by słuchacze — mający wielki wybór, rozmatności i zmian — łatwo zapomnieli o ezwartym, napewno również silnym i godnym współzawodniku.

Lwów tymczasem — a i Wilno —

stale mają w pogotwio jakąś audycję, która z powodzeniem rywalizuje z centralną rozgłośnią. „Wesołej fali“ nie potrafiłby zastąpić żadna „Nahytki i zabytki Warszawy“, a wieczory ze „Smorgonij“ nareszcie zupełnie wyeliminowały kiepskie transmisje z równie kiepskich teatrzyków czy kabarecików warszawskich. Niechże więc i Kraków — to miasto ma, festiwa i powagi — stworzy na wzór Lwowa, Wilna, Poznania — własny typ audycji, niekoniecznie wesołej, a nawet raczej poważnej, dostosowanej do charakteru i oblicza miasta. „Wycinanki krakowskie“ po paru transmisjach — prawdopodobnie skończyły swój żywot, bo jakoś ich już nie słychać. Może to i lepiej, ponieważ siląc się na wiele, w gruncie rzeczy dawały mało. To doświadczenie wyszło napewno na dobre kierownikom rozgłośni krakowskiej; teraz jednak powinni i oni wywalczyć na falach eteru miejsca dla Grodu Podwawelskiego, równie temu jakie ma Lwów, Wilno czy Poznań.

„Obowiązek lekarza“ — oto tytuł ostatniego słuchowiska według Pirandella w dobrej radiofonizacji J. Tepy — jakie słyszeliśmy nadawane ze Lwowa. Treść słuchowiska o silnej dramatyczności, to konflikt między obowiązkiem a sumieniem lekarza odratowującego, zabójcę — samobójcę nota, by zdrów mógł stanąć przed sądem. Zwycięża sumienie i lekarz pozwała pacjentowi-samobójcę umrzeć, zapominając o obowiązku i etyce złączonych z swem stanowiskiem. — Gra artystów stała na wysokim poziomie. Słuchow-

wisko to poprzedziła bardzo ciekawa i barwna prelekcja dr Zygulskiego „O Pirandello i pirandellizm“, naświetlająca porównawczo genezę twórczości Pirandella. Na przyszłość jednak byłoby wskazaniem wszelkie „objaśnienia“, „wstępy“ czy „słowa wstępne“ nie włączać do zamkniętej całości słuchowiska, lecz podawać osobno, jako audycję poprzedzającą ale odrębną. Słuchowisko zyska, słuchacze również, ponieważ w ten sposób nie będzie się ich zmuszało do wysłuchiwanie prelekcji, nie zawsze tak dobrych, jak ta ostatnia.

W dniu 23-cim czerwca, nadawał Lwów słuchowisko pt. „Noc świętojańska“ w/g. Raorta, Legenda o kwiecie paproci ubrana w dobrą formę i poprawnie wykonana, była miłą audycją dla dzieci.

„Wesoła fala“ nr. 57, to „fala pomylek“ Konferencierkę prowadził Zet-er, a Szczepko i Tońko wystąpili w rolach Anriksen-kranza i Untenbaum. Te punkty prosta, mu — jak również skecz dramatyczny z Dabem — należały do najlepszych. Do brzo odśpiewała piosenkę Stojowska; tu przekonaliśmy się, że głos, właściwy tej artystce, nadaje się raczej do piosenek charakterystycznych. Efekty akustyczne „Wesołej fali“ wporowane na efektach Sygietyńskiego, zanadto przypominały jęgo „Balladę o królowie i dwóch ryce-razach“.

r. R.

Audycje radiostacji krakowskiej

Środa 27 czerwca.

6.30 Transm. z Warszawy; audycja poranna. 11.50 Program. 11.57 Sygnał czasu hejnał. 12.03 Transm. z Warszawy, 12.10

Płyty, 13.00 Transm. z Warszawy, 13.05 Transm. ze Lwowa: koncert zesp. saln. Tad. Seredyńskiego, 14.00 Transm. z Warszawy, 16.00 Płyty, 17.00 Transm. z Warszawy, 17.15 Transm. z Poznania: pieśni w wyk. Marli Jarrowej (mzsoop.) 17.35 Transm. z Warszawy, 19.05 Rozmaitości, 19.10 Program, 19.15 Płyty, 19.50 Transm. z Warszawy, 19.55 Wiad. sportowe, 20.00 Transm. z Warszawy, 20.12 Transm. ze Lwowa i Warszawy, muzyka lekka, Wykonawcy: lwowski chór rewallersów oraz Wawrzyniec Żywolewski (gitara.) akomp. prof. Ludwik Urstein, 20.50 Transm. z Warszawy, 21.00 Transm. z Gdyni: capstrzyk marynarki wojennej, 21.02 Pogadanka: „Czem będą krakowskie leżyska snoutowe“? wygł. Stanisław Olkuszniak, 21.12 Transm. z Warszawy, 22.15 Transm. z Warszawy; aud. „Wizyta mikrofonu u naństwa Bigdalskich“, 22.40 Transm. ze Lwowa: muzyka lekka w wyk. tria instrumentalnego, 23.00 Transm. z Warszawy.

KONCERT LW. CHÓRU REVELLER. SÓW, usłyszą radiosłuchacze całej Polski dziś w środę o godz. 20.12. Chór ten występował kilkakrotnie w „Wesołej Lwowskiej Fali“ zdobywając sobie ogólne uznanie.

TRIO SALONOWE. Dziś w środę o godz. 22.40 nadaje rozgłośnia lwowska utwory lekkie i charakterystyczne w wyk. tria salonowego, Mgr. Halpon (skrzypce) Z. Szydłowski (wiolonczela) Z. Chruszczewski (fortepjan).

„O ZAKŁADZIE ZDROJOWYM W SZKLE“, jednym z najstarszych zdrojowisk w Małopolsce wschodniej, wygłosi pogadankę przed mikrofonem rozgłośnia lwowskiej dr. Henryk Ruebenbauer, Audycja w czwartek o godz. 21.02

CO DZIEŃ NIESIE?

27 CZERWCA Wsch. śl. 3 g. 16 m. Zach. śl. 19 g. 37 m.	Sroda Władysława (Czwartek Ireneusza)
--	--

Odjazd pociągów z Krakowa

Do Warszawy przez Częstochowę: 0,45 (kursuje od 15 maja do 6 października), 7,15 (p), 11,58, 15,15, (kursuje od 14 sierpnia do 20 sierpnia), 17,20 (p), 23,00.

Do Warszawy przez Kielce, Radom, Dęblin: 22,15.

Do Katowic: 5,10, 6,01, 6,50, 7,31 (Lux-Torpeda kursuje wtorki, środy, czwartki piątki i soboty), 10,45, 11,22 (p), 12,29 (Lux-Torpeda kursuje wtorki, środy, czwartki, piątki), 13,20 (kursuje od 17 czerwca do 2 września codziennie), 14,25, 17,12 (p), 19,25 (kursuje codziennie z wyjątkiem 25, 26 grudnia i 21 i 22 kwietnia), 21,30 (p), 21,36, 22,27 (Lux-Torpeda kursuje tylko w niedzielę).

Wiedeń—Praga: 11,22 (p), 21,00 (p) 5,10, 7,40, 14,25.

Gdynia: 17,12 (p), 21,30 (p).

Zebrzydowice: 11,22 (p) 14,25, 21,30 (p)

Poznań: 6,01, 10,45, 17,12 (p), 21,30 (p).

Berlin: 11,22 (p), 21,30 (p), 2,10, 10,45 17,12, 21,36.

Cieszyn: 17,45.

Chrzanów: 5,10 (kursuje od 31 maja do 2 października), 7,40, 11,22 (p), 14,25, 17,42, 21,30, 21,36.

Dziedzice: 5,10 (kursuje od 31 maja do 2 października) 7,40, 11,22 (p), 14,25, 17,42, 21,30, 21,36.

Zywiec: 17,42.

Lwów: 11,20 (p), 11,25, 10,00 (p), 0,15, 0,05 (p).

Zakopane 0,05 (kursuje od 7 paździer. nika do 15 grudnia), 0,45 (kursuje od 15 maja do 7 października), 3,40 (kursuje od 15 maja do 6 października), 7,25 (kursuje od 15 maja do 6 października), 8,54 (kursuje w niedzielę Lux-Torpeda), 9,15, 13,52 (p), (kursuje od 15 maja do 6 października), 14,35 (kursuje od 13 sierpnia do 19 sierpnia), 14,48 (kursuje w soboty Lux-Torpeda), 15,21 (kursuje od 15 maja do 6 października), 18,15, 23,05 (kursuje od 15 maja do 6 października).

NOCNE DYŻURY LEKARZY: Dr. Graziński Adam, Starowiślna 20, tel. 139-75, Dr. Jurkiewicz Amalia, Wrzesińska 9, tel. 134-80, Dr. Nowak Tadeusz, Józefitów 21, Dr. Ralski Lesław, Zyblikiewicza 5.

NOCNE DYŻURY APTEK W Krakowie: Apteka pod Złotą Głową, Rynek 13. Apteka pod Trzema Koronami, Retoryka 1. Apteka Czernasta, Lubicz 7. Apteka, Stradom 6. Apteka im. Królowej Jadwigi, Karłowicka 9. W Pedgórzu: Apteka pod Orłem, pl. Zgody 18.

REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO IM. J. SŁOWACKIEGO

Sroda, 27. 6. „Żydówka” (Gość, wystąpią St. Drabik i I. Cywińska).

Czwartek 28. 6. Teatr nieczynny.

Piątek, 29. 6. „Rigoletto”.

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ATLANTIC: „Noc miłości”.

ADRIA: „Kain i Artam”.

APOLLO: „Kobieta i orchidea”.

BAGATELA: „Jej ekscelencja miłość”.

DCM ŻOŁNIERZA: „Dziki Zachód” i „Miłość czyni cuda”.

MUZEUW: nieczynne.

PROMIEN: „Jej królewska Mość” i „Błaski i cienie miłości”.

SŁONKO: „Potrójne małżeństwo”.

SZUKA: „Namiętni kochankowie”.

SWIT: „Madame Guikoline”.

UCIECHA: „Shańbiona”.

WANDA: „Pilnuj swego męża”.

ZABYTKI — MUZEA — WYSTAWY WAWEL

I. Katedra, zwiedzanie 10 — 13 i 14,30 — 17 w niedzielę i święta 12 — 13,30 i 14,30

szkolne: Groby król. 20 gr. Skarbiąc 20 gr. Wieża Zygm. 10 gr. Wycieczki dorosłych Groby król. Skarbiąc i Wieża Zygm. — razem 1 zł. od osoby.

Zamek Królewski (komnaty królewskie). Zwiedzanie Zamku Królewskiego wstrzymane aż do odwołania.

III. Smocza Jama codziennie 9 — 16 w — 17 wstęp: Groby królewskie 1 zł. Skarbiąc 1 zł. Wieża Zygm. 25 gr. wycieczki niedziel. i święta 9 — 14, wstęp 50 gr.

IV. Rotunda św. Feliksa i Adakta, Katedra Romańska św. Gerona wstęp 20 gr. Wieża Marjańska codziennie 10 — 14 Wstęp 50 gr. dla wycieczek 25 gr.

Program „Wianków” i „Święta Morza”

Szczegółowy program uroczystości „Święta Morza” w Krakowie obejmuje: 28 czerwca o godz. 19 „Wianki”, organizowane przez Sekcję Marynarki Wojennej Okr. Zarz. Ligi Morskiej i Kolonjalnej wraz z Oddziałem wioślarskim „Sokoła” krakowskiego. Uroczystość „Wianków” rozpocznie salwa 20 strzałów armatnich baterji V DAK. poczem odbędzie się na Wiśle defilada udekorowanych łodzi i kajaków krakowskich klubów wioślarskich, oraz pontonów wojskowych. W przerwie okolicznościowe przemówienie o znaczeniu morza dla Polski wygłosi ppłk. dypl. Tomaszewski, szef sztabu DOK. V. Po zapadnięciu zmroku nastąpi palenie ogni sztucznych i obrazów świetlnych, popisy gimnastyczne Sokolów na wodzie, tańce góralskie oraz reflektory. Podczas „Wianków” przygrywać będą trzy orkiestry.

29 czerwca godz. 9 podniesienie bandery na Ryнку gł. uroczysta Msza św. pod Sukiennicami, i proste nabożeństwa we wszystkich kościołach krakowskich i świątyniach innych wyznań. Po Mszy św. pochód organizacji i stowarzyszeń ze sztandarami i transparentami nad Wisłę przy Grubli, gdzie zostaną wygłoszone okolicznościowe przemówienia, następnie odbędzie się obrzęd puszczania „Wianków” oraz wypuszczenie 15.000 gołębi pocztowych. O godz. 14 regaty międzyklubowe na Wiśle. Godz. 18 do 20 koncert orkiestr w różnych punktach miasta. Przez oba dni 28 i 29 bm. wieczór będą wyświetlane w Ryнку Gł. filmy morskie.

30 czerwca popoł. zabawy ludowe na pl. św. Ducha, WW. Świętych itd. przy współudziale orkiestr. Wieczorem dancin-gi, z których dochód przeznaczony zostanie na Fundusz Obrony Morza.

1 lipca ewentualnie powtórzenie igrzysk na stadionie wojskowym. W czasie obchodu uroczystości „Święta Morza” wystawiony będzie w Sukiennicach model łodzi podwodnej, na którym będą przyklepane znaczki Funduszu Obrony Morza. Równocześnie będzie można wpisywać się do księgi pamiątkowej. Na ulicach miasta będzie przeprowadzona zbiórka na Fundusz Obrony Morza.

Jasny dzień w zachodniej części Podhala

To nie będzie komunikat meteorologiczny, lecz sprawozdanie z bardzo podniosłej uroczystości ku czci Jana Zamorskiego, solenizanta i jubilata. Solenizant, — bo Jan i jubilat — bo lat 60. A w tych 60 latach mieści się kilkadziesiąt lat pracy dla polskości i Polski.

Od niespełna roku, syt prześladowań i cierpień, osiadł w rozkosznej miejscowości Sporyszu, położonej o dwa kilometry od Żywca. Ma tam wszystko, co ukochał: polskie powietrze, polskie góry, lasy, polskie chłopów; czasami tylko braknie chleba dla rodziny, bo nie zawsze pozwala na to pensja emeryta gimnazjalnego. Zato wypłacają mu się z nawiązką tysiące robotników i włościan, którym życie swoje poświęcił, miłością (bo chleba też nie mają), i dowód złożyli wianem tej pamiętej niedzieli 24 czerwca.

Godzina 10 rano. Sala „Sokoła” pełna. Uczestników obchodu przeszło 500. Są między nimi delegaci kół Stronnictwa Narodowego z całego okręgu żywieckiego i z dalszych stron, kierownicy Ruchu Młod-

delegaci policji, starostwa, związku Hallerczyków, kół akademickich, robotniczych, chłopskich. Wszystkie ludzkie młodzi, a garną się do Zamorskiego jak do ród-wieśnika, jak do ojca, jak do mistrza. Wymienimy z nazwiska choć kilku: wiec na pierwszym miejscu senator Głabiński, jako delegat Zarządu Gł. Stron. Nar. z Warszawy; dalej ks. Szepleniec, wiceprezes i delegat związku Stojałczyków; prof. Ostrowski, delegat rady okręgowej Stron. Nar. z Krakowa; Józef Bała z Debicy; Szymon Zontek, prezes organizacji robotniczej z Bielska; Ant. Hańderak z Huciska; Sobolewski, kierownik sekcji Młodych S. N. z Sosnowca; Wal. Kwaśny ze związku Hallerczyków; Jan Kubica, imieniem koła akademickiego; redaktor Tabaczyński z Katowic; ponadto jako byli postowie i koledzy z parlamentu austriackiego i z Sejmu: Tabaczyński senjor, Marek Pijak. Wielu nadała telegramy z najdalszych stron Polski.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

Uroczystość rozpoczął zagajaniem prezes zarządu powiatowego Stronnictwa Nar.

p. Józef Mrówiec, odając głos senatorowi Głabińskiemu, który — powitany burzą oklasków — na szerokim tle historycznym czasów Zamorskiego roztoczył przed słuchaczami dzieje żywota, czyli raczej — co na jedno wyjdzie — dzieje niezmiernie trudnej pracy jubilata na polu narodowym. Były w nich chwile górne, gdy patrzył, jak pod siewem jego, mimo czujnego oka zaborcy wiedeńskiego, rozkwitła polskość we wsch. Małopolsce, albo jak w zachodnich okręgach budził się w sercach robotniczych narodowego, polskiego ducha, przygniecione dotychczas socjalistyczna międzynarodowkością. Jak potem przyszła wojna, a z nią wzmożona praca na najrozmaitszych i na najszerszych polach, przeplatana wzięciem z widokami na szubienicę, wysyłką w bataljony karnym na front włoski.

I znowu jaśniejsze chwile pracy w odrodzonej już ojczyźnie. Słowem dał Polsce z siebie wszystko, a Polska jemu zadowolnienie, że danem mu było w tak wielkiej mierze przyczynić się do Jej odrodzenia. Słusznie może być dumny z siebie i my z niego.

Uzupełnieniem obrazu były przemówienia wymienionych wyżej delegatów.

Bardziej domowy, niejako rodzinny i bardziej wzruszający, był popołudniowy przebieg uroczystości w mieszkaniu jubilata, gdzie wręczono mu na pamiątkę upamiętnienie dnia, złoty pierścień i portret.

Zakończono to prawdziwe święto polskości wspaniałym podwieczorkiem, w nastroju, który choć na tę chwilę usunął z przed oczu ciężką rzeczywistość, odsłaniając jaśniejszą przyszłość.

Dla uczestników mita pamiątką będzie ponadto wspólna fotografia i niezatarta pamięć, jaką pozostawili po sobie w rolach gospodarzy pani Zamorska i dyr. Preisner.

Ktoś, kto zna tamte strony, mógłby słusznie się zdziwić, że w tym sprawozdaniu nie wymieniono nazwiska redaktora Zajacka; przecież w tamtych stronach on jest zawsze i wszędzie źródłem i motorem każdej roboty narodowej. Zawsze czynny, zawsze niestrudzony, zawsze w ruchu — chyba, że siedzi. Otóż właśnie dlatego nawet wymienianie jego nazwiska nie trzeba, bo tam nie bez niego, a wszystko przez niego. W tym dniu nawet chwili nie siedział.

Siedzą natomiast inni, i to już od tygodnia, mianowicie: kierownik ruchu młodych Wilhelm Bartyzel; kierownik obwodowy Władysław Lach; obw. kier. Wład. Kleka; prezes zarządu ob. Mich. Ryk. Opieczowano przytem sekretarjat Stronnictwa Narodowego. W. O.

ZWIEDZANIE DROGOCENNYCH KLEJNOTÓW I PAMIATEK SKARBCA KATEDRALNEGO NA WAWELU oraz dokończenie zwiedzania katedry z grobami Mickiewicza i Słowackiego, kaplicami Lipskich, Maciejowskich, królowej Zofji i in. odbędzie się dziś w środę, 27 bm. jako 15-s wycieczka Towarzystwa Miłośników Krakowa pod kier. dra J. Dbrzyckiego. Wstęp 1 zł. młodzież gr. 50. Zbiórka o godz. 3,45 popoł. na placu przed katedrą.

WIECZÓR PIĘŚNI I TAŃCA WĘGERSKIEGO odbył się w niedzielę w Starym Teatrze. Wieczór rozpoczął się przemówieniem prof. Jana Dąbrowskiego, prezesa Tow. Polsko-Węgierskiego, poczem orkiestra odegrała hymn narodowy polski i węgierski. Na program wieczoru składały się pieśni i tańce węgierskie przy akompaniamencie cygańskiej orkiestry. Wszystkie punkty programu zostały przyjęte hucznie mi oklaskami a zwłaszcza ulubiony taniec węgierski czardasz.

Nowy zarząd Syndykatu Dziennikarzy krakowskich

W niedzielę odbyło się w Krakowie walne zgromadzenie członków Syndykatu Dziennikarzy Krakowskich, na którym wybrano nowy zarząd w następującym składzie:

Prezes — dr. Józef Flach, wiceprezesi — Roman Woyczyński i dr. Wilhelm Berkelhammer, członkowie zarządu — Szydłowski, Władysław Wasilewski („Czas”), Mieczysław Babiński, Józef Warchałowski („Głos Narodu”), Mieczysław Dąbrowski, Anatol Krakowicki, dr. Jan Lankau, Juliusz Leo, Leon Tomaszewicz, Antoni Wasilewski („IKC”), dr. M. Kamfert („Nowy Dziennik”) oraz dyr. Ludwik Strojek (PAT).

ZAGADNIENIA DOBY BIEŻĄCEJ

Różne sposoby walki z bezrobociem

Walka z bezrobociem prowadzona jest różnymi sposobami. Stosowano już różne metody, z których większość okazała się zawodną. Dotychczasowe doświadczenia nie dały jakiegoś bezspornego systemu; wciąż szuka się nowych sposobów ratunku. Zagadnienia bezrobocia nie można oddzielić od całej sytuacji gospodarczej, sytuacji gospodarczej od warunków prawnych, politycznych, nawet od psychiki społeczeństwa. Każde dotkliwe zagadnienie gospodarcze które się traktuje w oderwaniu od całości, przedstawia się utomnie; niemniej jednak trzeba szukać konkretnych rozwiązań, kierując się oczywiście ogólnym poglądem na źródła i charakter dzisiejszych niedomagań społecznych.

Przed kilku czy kilkunastu laty teoretykom nowoczesnej polityki społecznej zagadnienie bezrobocia przedstawiało się całkiem prosto. Wychodzili oni z założenia, że jednostka ma prawo do utrzymania. Państwo ma obowiązek zabezpieczyć to utrzymanie. Walkę ze skutkami bezrobocia włączono w cały system ubezpieczeń społecznych. Bezrobocie to podobna klęska, jak choroba lub utrata zdoności do pracy; to wypadek losowy, od którego można się ubezpieczyć. A więc wprowadzono system ubezpieczeń społecznych na „wypadek” bezrobocia; dochody czerpie się z przymusowych składek pracodawców, ubezpieczonych, z czego płaci się zasiłki bezrobotnym.

Ale ten system zawodził, gdyż nie było należytej proporcji między tymi którzy płacą składki, a tymi, którzy otrzymują zasiłki. Przez masowy i przewlekły charakter bezrobocia zwięzła się podstawa finansowa tej akcji. Pracownicy nie mogli utrzymać pozabawionych pracy, bo „wypadków” bezrobocia było zbyt wiele.

Równocześnie zawiódł się ujemny typ społeczny zawodowego bezrobociego, przyzwyczajonego do otrzymywania zasiłków. Tak człowiek nieraz wolał nie przyjmować pracy, bo mu się to nie kalkulowało z uwagi na utratę zasiłku. Demoralizacja młodego pokolenia, które doszło do wieku zarobkowego i od razu zaczęło żyć z zasiłków dla bezrobotnych, była zanadto wyraźna, by można było uważać tę formę pomocy dla bezrobotnych za zadowalającą.

A wtedy rzucono hasło: **praca zamiast zasiłku**; nie upokarzająca filantropia, lecz zatrudnienie bezrobotnego. Ideę tę urzeczywistniano w różny sposób. Przedsiębiorstwom, które groziły zmniejszeniem stanu zatrudnienia, udzielało się kredytów z funduszy publicznych. Państwo zadłużało się, lub nakładało nowe podatki, by przeprowadzać roboty publiczne. Powstawały w niektórych państwach osobne instytucje publiczne, które miały się zajmować zatrudnieniem bezrobotnych.

Nie zawsze te wysiłki dawały rezultaty. Kredyty publiczne, udzielone pod kątem walki z bezrobociem, w wielu wypadkach uległy „zamrożeniu” tak gruntownemu, że państwo powinno się wyzbyć nadziei ich spłaty. Roboty publiczne, podejmowane dla zatrudnienia bezrobotnych, nieraz były i mało celowe i kosztowne, stały się źródłem wzrostu nieproduktywnych wydatków państwa. Bardzo wybitni ekonomiści angielscy uważają system zatrudnienia bezrobotnych za gorszy, bo kosztowniejszy od systemu zasiłków. Niektóre państwa osiągnęły doraźne sukcesy przez tak zw. **nakreślenie koniunktury**, ale obecnie zaczyna im temu brakować.

Uważa się nieraz wzrost produkcji za objaw poprawy na rynku pracy, za odpowiedź zmniejszenia się bezrobocia. Ale wzrost produkcji i wzrost zatrudnienia, to nie są zjawiska, między którymi istniałaby zupełna równowaga. Jeżeli np. upadnie racjonalizowane przedsiębiorstwo, posługujące się głównie siłami mechanicznymi, a na jego miejscu powstanie szereg przedsiębiorstw, opartych na pracy ręcznej, to wtedy równocześnie zatrudnienie się zmniejszy, a produkcja może się zmniejszyć.

Nie potrzebujemy zresztą uciekać się do hipotez: statystyki międzynarodowe za r. 1933 dowodzą, że wzrost produkcji, który w tym roku nastąpił w niejednym kraju, nie poszedł w parze ze wzrostem zatrudnienia. Gdyby produkcja przemysłowa wzrastała, a równocześnie nie nastąpił jakiś radykalny zwrot w stanie zatrudnienia, poprawa koniunktury nawet z czysto gospodarczego punktu widzenia okazałaby się iluzoryczną, nie mówiąc już o społecznych skutkach klęski bezrobocia.

Nie ulega wątpliwości, że **najkorzystniejszym jest wzrost produkcji, który łączy się ze wzrostem zatrudnienia. Wzrost produkcji bez wzrostu zatrudnienia jest niebezpieczny, bo w parze z nim nie idzie wzrost siły nabywczej ludności.** Sztuczny wzrost zatrudnienia, któremu nie towarzyszy wzrost racjonalnej, opłacającej się produkcji, również nie ma trwałego znaczenia. Do-

datnia kombinacja ośydwu tych pierwiastków, produkcji i zatrudnienia, byłaby najszybszym rozwiązaniem.

Otóż państwo może pchnąć ewolucję w tym kierunku, przez odpowiednie premjowanie wzrostu produkcji, połączonego ze wzrostem zatrudnienia. A można to zrobić bez bezpośrednich ofiar ze skarbu państwa, gdyż takie ofiary pociągnęłyby za sobą wzrost obciążeń publicznych.

Jednym z tych możliwych sposobów jest, poza odpowiednią polityką celną i t. d., **zmiana opodatkowania** w tym kierunku, że przez pewien czas nie zwiększa się podatku od przedsiębiorstw, mimo, że mają większe obroty i dochody, o ile ten wzrost połączony jest ze wzrostem zatrudnienia. Tak np. przyjęcie dodatkowych pracowników nie nakładałoby obowiązku wykupna świadectwa przemysłowego wyż-

szej kategorii, albo wzrost obrotu uzyskany dzięki dodatkowej pracy, nie pociągałby za sobą wzrostu podatku obrotowego.

Nie chodzi w tej chwili o szczegóły, lecz o **ideę zasadniczą.** Idea ta idzie w tym kierunku: trzeba na jakiś czas powstrzymać automatyzm wzrostu obciążeń publicznych, o ile wzrasta zatrudnienie. Przy dzisiejszym zastoju państwo nie może wydobyc większych dochodów fiskalnych. By powiększyć zatrudnienie, warto na jakiś czas **pokroić apetyty fiskalne.** Wtedy powiększenie produkcji będzie połączone ze zmniejszeniem jej kosztów, co odbije się także na cenach.

Nie jest to jakieś cudowne lekarstwo, które raptownie usunie klęskę bezrobocia. Ale bodaj, że lepsze od dotychczas stosowanych specyfików.

ROMAN RYBARSKI.

Atmosfera ostatnich godzin zjazdu „Związku Nauczycielstwa Polskiego”

(er). O zjeździe sanacyjnego „Związku Naucz. Pol.” i o podniesionej tam burzy przeciw meniom Związku już naszych Czytelników informowaliśmy. O zakończeniu Zjazdu pisze w ten sposób warszawski „Robotnik” (Nr. 230 z 25-go b. m.):

„Żmudne obrady Zjazdu Delegatów Z. N. P. dobiegły końca dopiero w niedzielę o godz. 5-tej rano”

Ostatnie godziny Zjazdu obitowały w niezwykłe burzliwe momenty i zmienne nastroje sali, oraz różnorodne „triki taktyczne” prezydium.

Tem niemniej sala panowała nad sytuacją, skreślając wiele pozycji, proponowanego budżetu. Raz po raz

ujawniało się oburzenie przytłaczającej większości sali i gęsto padały okrzyki, by Zarząd przeznaczył „na budowę kilkunastu domów związkowych” pożyczkę budowlaną (110.000 zł.) zaprzepaszczoną u bankiera Kwinty.

Brak zaufania do pchających się na prezydjalne stolce „patriarchów związkowych” wyraził się realnie w obniżeniu składki członkowskiej do 2 zł. i 1 grosz miesięcznie. Dopiero neliująca z powagą licytacja, po opuszczeniu obrad przez około 200 delegatów i reasumacją uchwały, dała podniesienie składki o cztery grosze, mimo sześciokrotnego głosowania nad tą

sprawą.

Na ukończenie Zjazdu odbyły się wybory, poprzedzone „kazaniem” p. Jaworskiej na temat politycznego wyrobienia nauczycieli w duchu BB. Za owo kazanie p. Jaworska otrzymała w nagrodę 3 (trzy) głosy na 417 ważnie oddanych.

Natomiast kandydaci opozycji (mniejszość komisji matki) otrzymali od 44 do 261.

Okazuje się, że „machlojki” niewiele wskórały.

Jak widać, znękana rzesza nauczycieli jeszcze raz uległa znanym metodom. Popularności sanacji wśród nauczycielstwa to jednak nie pomógł

CO ŻYDZI WYPISUJĄ ZAGRANICĄ O POLSCE!

„Londyńska „Di Cajt” z dnia 21 czerwca donosi, iż w Londynie przebywa obecnie pewna wiarygodna osobistość, która dopiero co przytęła z Polski, a która zakomunikowała Żydowskiej Agencji Telegraficznej, że w ostatnich piątek posłowie żydowscy na Sejm

polski otrzymali informacje, iż endecy i „narodowcy” przygotowują rzeź Żydów na Nowem Bródnie.

Posłowie żydowscy zwrócili się natychmiast do p. Łepkowskiego, naczelnika wydziału bezpieczeństwa w Komisarjacie Rządu o podjęcie kroków w o-

bronie Żydów. P. Łepkowski przyrzekł to uczynić i istotnie wystąpił więcej polityki na Nowe Bródno. Pomimo to Żydzi z tego przedmieścia wysłali żony i dzieci do krewnych w Warszawie, a sami poczynili przygotowania do obrony swych domostw i sklepów. Przygotowania do pogromu żydowskiego zostały na czas wykryte, bowiem pewien chrześcijanin opowiedział swym sąsiadom żydowskim o przebiegu poufnej konferencji endeków i „narodowców”.

Na tej potajemnej konferencji postanowiono urządzić Żydom krwawą łażnię, ponieważ nie chcą oni dobrowolnie opuścić swych domostw, jak się tego od nich żąda. Chrześcijanin ów rzekł Żydom opuścić swe mieszkania na sobotę. O podobnych przygotowaniach donoszą również — jak informuje dziennik — z Pelcowizny i Powązek.

Żydzi stanowczo tracą rozum. Przecież wypisywanie oskarżeń na Polskę z zagranicą dzisiaj Żydom już nic nie pomoże, a zaszkodzić może poważnie.

(er)

Semici nie robią ceremonji

„Hajnt” w depeszy z a. t. z Jeropolimy donosi, że z Kabulu, stolicy Afganistanu, nadeszła informacja o wydaniu ustawy,

— która odbiera afgańskim Żydom obywatelstwo. Wszyscy Żydzi zostali wezwani do przedstawienia policji swoich paszportów. Afgańskie konsulaty w Londynie, Paryżu i Berlinie zostały powiadomione, aby cofnąć paszporty afgańskim Żydom.

Depesza dodaje, że w Afganistanie mieszka około 5 tysięcy Żydów.

Kronika kulturalna

Zjazd literatów ludowych

Kraków, 26 czerwca.

W dniach 23—24 b. m. odbył się w Krakowie I-szy Zjazd Związku Literatów Ludowych w Polsce. Na zjazd przybyło około 35 członków Związku. Zjazd zajął mistrz poetów ludowych Jantek z Bugała. Komitet organizacyjny wyznaczył na przewodniczącego p. Skuzę, na sekretarza Wł. Mirka. Referaty na temat kierunku ideowego literatury ludowej wygłosili pp. Mirek i Czuchnowski, poczem wywiała się dyskusja, która trwała kilka godzin ze względu na to, że wśród literatów ścierają się dwa prądy — jeden chłopsko-klasowy — drugi narodowy. Nie doszło jednak do uzgodnienia poglądów. O godz. 8 wieczorem odbył się wieczorek autorski. Recytowali swoje utwory pp. Skuza, Czuchnowski, Mokrzycki i Olcha (Wł. Mirek). W niedzielę, 24. b. m. o godz. 9 rano przeprowadzono dalszą dyskusję, w której uzgodniono poglądy co do kierunku prac literatury ludowej. Następnie postanowiono wybrać Komitet organizacyjny i statutowy dla zrealizowania myśli wy-

lonionych w czasie dyskusji i omówiono sprawę wydawnictwa organu Związku Literatów Ludowych w Polsce, a na zakończenie uchwalono rezolucję w tonie opozycyjnym.

Nowe polskie oratorium religijne. Znany kompozytor krakowski, prof. Kazimierz Garbusiński, ceniony twórca Mszy, Oratorjów i utworów chóralnych, stworzył nowe dzieło religijne. Jest to Oratorium pt. „Św. Franciszek z Assyżu” na solę, chóry i orkiestrę, w dwa częściach.

Libretto zaczerpnął autor z kantaty Władysława Syrokomli (Ludwika Kondratowicza). Syrokomla napisał swą kantatę z tą myślą, że jakiś kompozytor stworzy do niej ramy muzyczne. Zwracał się nawet w tej sprawie z propozycją do Stanisława Moniuszki. Moniuszko jednak nie podjął się tej pracy. Biografowie jego nie wspominają nic o planach czy próbach w tym kierunku.

Kiedy ziemia się trząse...

Domy na stalowych płytach. — Rybka przepowiadająca trzęsienie ziemi. — Niebezpieczeństwo pożarów

Kraina „Wschodzącego Słońca“, Japonia, jest terenem niemal niestannych wstrząsów podziemnych. Nie każdy taki wstrząs przynosi ludności szkody i straty, — niejeden przechodzi nawet niezauważony zupełnie. W innych wypadkach jednak skutki trzęsienia ziemi są wręcz katastroficzne: całe miasta w gruzach, dziesiątki tysięcy zabitych, rannych, bezdomnych...

Nic dziwnego zatem, że Japończycy specjalnie oddawna robią wszelkie możliwe wysiłki, by zabezpieczyć się przed strasznymi konsekwencjami tego dopustu Bóżego.

Przedewszystkiem tedy budują domki małe, drewniane, których wystawienie kosztuje bardzo niewiele, a które dzięki swej lekkości nie przedstawiają niebezpieczeństwa życia dla mieszkańców. Ale zato domki te, — to prawdziwe domki z kart, walące się przy każdym wstrząsie.

Obecnie wprowadza się zupełnie nowy system budowy, który jak się okazało, daje największe gwarancje bez-

pieczeństwa. Zamiast fundamentów głęboko wkopanych w ziemię, — buduje się dom na podwójnych stalowych płytach, między którymi umieszczone są żołyńska kulkowe. W czasie trzęsienia ziemi dom taki poprostu przechyla się i przesuwają na kulkach, poddając się wahaniom skorupy ziemskiej.

Niemniej ważną rzeczą jest możliwość przewidywania zawczasu trzęsienia ziemi. Używane powszechnie do tego celu instrumenty i sejsmografy nie wystarczają, — one bowiem pierwsze ulegają uszkodzeniu.

Otóż Japończycy odkryli pewien gatunek ryby, która zapowiada trzęsienie ziemi na szereg godzin naprzód. Rybka ta, zwana Parasilurus asolus, przechowywana w akwarjum, normalnie kryje się na dnie, ukryta wśród wodorosli, w stanie pozornego letargu.

Regularnie jednak na szereg godzin przed na dejść mającym trzęsieniem ziemi okazuje ona niezwykłe zaniepokojenie i ruchliwość: wypływa w górę i robi kilka szybkich okrążeń, poczem wy-czerpana opada znów na dno.

Jak wykazały obserwacje, w przeszłości wypadkach rybki te przepowiedziały trzęsienie ziemi, które dopiero znacznie później zarejestrowały sejs-

smografy. Uczeni są zdania, że rybki te są specjalnie wrażliwe na każde elektromagnetyczne zaburzenia występujące w skorupie ziemskiej przed trzęsieniem ziemi.

Właściwość tę wykorzystują Japończycy w odpowiedni sposób, — a nawet i stacje meteorologiczne zamierzają zapatrzyć się w egzemplarze tej dziwnej rybki. Nie trzeba wyjaśniać, jak ważną byłoby rzeczą przewidywanie trzęsienia ziemi na szereg godzin naprzód. Ludność, zawczasu uprzedzona, może schronić się w bezpieczne miejsce; — pozatem zapobiec można niebezpieczeństwu pożarów, które z reguły sięja większe spustoszenie, niż samo trzęsienie ziemi. Jak wiadomo bowiem, przy trzęsieniach ziemi pękają zazwyczaj rury gazowe, a wydobywający się w licznych punktach gaz łatwo się zapala i eksploduje.

Ważną zatem rzeczą jest należyta ochrona rur gazowych, wodociagowych itp., — co może w znacznym stopniu złagodzić następstwa tej najstraszniejszej katastrofy elementarnej, wobec której człowiek dzisiejszy, mimo całego olbrzymiego postępu wiedzy i techniki, jest niemal zupełnie bezsilny. (r.)

szego urlopu, wybierze się on wraz z swym towarzyszem podróży w odwiedziny do polonji amerykańskiej.

SENSACYJNA PROPOZYCJA JAPONJI

Następna Olimpiada po berlińskiej odbędzie się, jak wiadomo, w 1940 roku O zorganizowanie igrzysk ubiega się szereg państw. M. in. Japonia, zwróciła się do Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego z propozycją zorganizowania Igrzysk Olimpijskich w Japonii. Japoński Związek Olimpijski chce na swój koszt sprowadzić olimpijskich zawodników wszystkich państw świata.

START POLSKICH LEKKOATLETÓW W BERLINIE

W międzynarodowych zawodach lekkoatletycznych, które się odbędą dnia 1 lipca w Berlinie, startować będą również lekkoatletcy polscy. Na 5.000 mtr. walczyć będzie Kusociński, w kul — Heljasz, w skoku wwyż — Pławczyk, a w zawodach pań na 100 mtr. i w skoku w dal — Walasiewiczówna.

POLSKA WALCZY Z BELGJĄ O PUHAR DAVISA

Do eliminacyjnych zawodów o puchar Davisa zgłosiło się ogółem 17 państw. Losowanie tym razem wypadło dla nas bardzo pomyślnie. Przeciwnikiem naszym w 1-ej rundzie będzie Belgja. Mecz ten ma się odbyć w Polsce w terminie do 22 lipca. Zwycięzca tego spotkania walczy z Estonją w Tallinie. Drużyna zwycięzca spotka się z kolei ze zwycięzcą spotkania Grecja — Austria. Polska jak z tego wynika, ma szanse dojscia do finału.

POLAK ZDOBYŁ MISTRZOSTWO BELGJI W REGATACH ŻEGLARZÓW

Mistrzostwo Belgii w regatach jachtów żeglarskich, organizowane przez Bruxelles — Royal — Yacht — Club zdobył Polak, inż. Kowalski na jachcie „Niuta“. Osiągnął on 800 punktów, a więc blisko 4 razy więcej od następnego z kolei zawodnika Simoneta, który miał ich 3196.

Inż. Kowalski, który jest obywatelem polskim, bierze żywy udział w życiu kolonji polskiej w Belgji. Był on członkiem słynnych regat w Henley. Pozatem 1909 roku zdobył pierwsze miejsce na słynnych regatach w Henley. Pozatem Kowalski zdobył trzykrotnie mistrzostwo Belgii w regatach wioślarskich przed wojną.

VIENNA W ŁODZI

Austrjacka drużyna piłkarska, Vienna z Wiednia walczyć będzie w Łodzi w dniu 5 lipca br.

Z LISTÓW DO REDAKCJI

Nieuczciwi agenci

Jeden z naszych czytelników ze Śniatyna nadesłał nam obszernie pismo, w którym porusza następującą sprawę (podajemy ją w streszczeniu):

W ub. miesiącu zjawili się w Śniatynie dwaj agenci — Żydzi przedstawiający się za reprezentantów firmy bielskiej „Plutzar i Brühl“, a oferujący miejscowym urzędnikom materjały na ubrania z propozycją zapłaty w dogodnych ratach. Znalazło się istotnie kilku takich, którzy materiał kupili i podpisali weksle z terminem płatności poszczególnych rat.

Wkrótce jednak okazało się, że materjały są licho i gatunek ich nie odpowiada cenie, która za nie zapłacono. Oszukani urzędnicy odnieśli się do wymienionej firmy z żądaniem wyjaśnień. Odpowiedziano, że zachodzi tu nadużycie imienia firmy, albowiem firma agentów nie wysłała, a jest tylko wykończalniami materjałów łódzkich i jako taka zaopatruje je we własną pieczętkę. Z tej to okoliczności skorzystał agenci i sprzedawali materjały wyrobu łódzkiego za bielskie, pobierając niefornownie za 1 m, a zł. 27 zamiast 18 zł.

Oczywiście firma zrzuca z siebie wszelką odpowiedzialność, zaś adwokat orzekł, że sprawa nie jest do wygrania. Tymczasem weksle naiwnych są już w obiegu.

Cpisane fakty należy napiętnować, jako niesolidność graniczącą z oszustwem.

KURJER SPORTOWY

Przygody polskich żeglarzy na Oceanie Atlantyckim

Rzadko kto z przybywających do Ameryki Polaków miał tak „doskonałą prasę“, jak nasi śmiały żeglarze por. Bohomolec i Świechowski, którzy — jak wiadomo — udali się w podróż naokoło świata na zwykłej żaglowce. Cała prasa nowojorska zamieszcza ich fotografie, fotografię łodzi i obszernie z nimi wywiady.

Por. Bohomolec przyznał, że na tę fantastyczną wyprawę przez Ocean wybrał się bez żadnego doświadczenia. Podczas 42 dni trwającej podróży z Plymouth do wysp Bermudzkich byli oni odcięci zupełnie od świata. Kierowali się oni wyłącznie prymitywnymi instrumentami, jak sekstans, kompas i ręczny zegarek. Podczas długiego pobytu na Bermudach por. Bohomolec leczył się na chorobę serca, której się nabawił podczas długich wędrówek po Oceanie.

Z Bermudów polscy żeglarze udali się do Nowego Jorku. Podróż ich trwała 10 dni. Wkrótce po opuszczeniu wysp wpadli w trzydniową ciszę morską. Dłóż zabicia czasu usiłowali łowić ryby na prowizoryczną wędkę, zrobioną z wieszaka na ubrania. Ku ich przerażeniu złowili rekina, który na szczęście urwał się i uciekł.

Już niemal u kresu podróży, tj. niedaleko portu nowojorskiego, łódź ich o mało nie zatonała, wpadła bowiem w wir wielkiego parowca, jadącego z Europy do Ameryki i przez blisko godzinę płynęła „przyklepiona“ do kadłuba okrętu. Dopiero, gdy parowiec się zatrzymał, jacht mógł od niego odpłynąć.

Por. Bohomolec, który jest oficerem w czynnej służbie, oczekuje w Nowym Jorku na przedłużenie swego urlopu. Jeżeli władze wojskowe udzielą mu dal-

JAN SZELIGA

ZBRODNIARZ I MASKA

CZĘŚĆ II.

SZARY KLOSZYK

— Owszem — odparł Tatar — zauważyłem to, że przyczyna obrzęku jest podana jako nieznaną.

Rozmawiałem z naszym policyjnym lekarzem — ciągnął dalej komisarz — i on mówił mi, że istnieje choroba, gdzie może wystąpić taki nagły obrzęk na skórze, w nosie czy w krtani; a panna Drzewiecka, jak wynika z protokołu sekcji, była osobą bardzo wątłą i miała wrodzoną wadę serca.

— Czy Jankowiak był też bardzo wątły i miał wadę serca? — zapytał Tatar.

— Nie, był całkowicie zdrowy, ale tę chorobę również mógł mieć, gdyż jak wiem, występuje ona także u ludzi pozatem najzupełniej zdrowych.

— A jak pan wytłomaczy te kloszki? — rzekł Tatar.

— Ich celu nie znam, nie jestem specjalistą od instalacji elektrycznej — odparł tonem nieco podrażnionym komisarz — ale sam fakt, że taki sam kloszyk był obok zwłok Jankowiaka i w willi Stokrótki wydaje mi się całkiem naturalny: Jankowiak założył w willi parę tych kloszyków, a jeden widocznie zbędny, pozostał u niego.

Tatar potrząsnął głową.

— Więc coś pan właściwie przypuszcza? — zapytał komisarz.

— Proszę pana — odrzekł Tatar — byłem dziś w paru największych firmach elektrycznych i u jednej z nich, u Zielńskiego, znalazłem te szare kloszki — wylał z kieszeni mały kloszyk — są one w użyciu jako punkt oparcia dla długich przewodów elektrycznych, ale nigdy nie wprowadza się w ich ścianki drutów

42

i nikt nie umiał mi wyjaśnić, do czegooby to mogło służyć. Wtedy zwróciłem się do pana Karola Pilińskiego sądcą, że jako fizyk będzie mi mógł powiedzieć, o co tu chodzi. On zaś odesłał mnie po informacje do pewnego chemika, mimo tego sprawa pozostała dotąd niewyjaśniona. Jednak jestem pewny, że te kloszki w ten czy inny sposób, są morderczym narzędziem w rękach zbrodniarzy, — mówił z zapalem. — Czy zauważył pan — dodał — że papierosy w papierosnicy Jankowiaka i te, które trzymał on w ręku były różnej marki?

— Oczywiście, że wiem o tem — odpowiedział komisarz, unosząc w górę brwi.

— I czyż to nie jest dla pana dowodem — spytał Tatar.

Komisarz w milczeniu potrząsnął głową, patrząc uważnie na Tatar.

— Dla mnie, zamordowanie Jankowiaka miało przypuszczalnie następujący przebieg — zaczął Tatar — Morderca znęcił go pod jakimś pretekstem do siebie, gdzie miał już przygotowane na stole ogniwo elektryczne z kloszykiem. Jankowiak miał widocznie zostać przez chwilę w tym pokoju, a morderca, bezpośrednio przed opuszczeniem go, w udanym pośpiechu, rozsypał papierosy obok ogniwa i prosił Jankowiaka o pobieranie ich, poczem przesunął dźwignię, włączając prąd do kloszyka i szybko odszedł. Jankowiak zaś został przy kloszyku... i niewielu papierosów zdążył zebrać — zakończył.

Komisarz, w zamyśleniu przesunął ręką po krótko przyszczyżonych, szpakowatych włosach.

— Zapewne — mruknął — mogło tak być, ale mogło też być całkiem inaczej.

— Niestety, dowodów dla poparcia mojej hipotezy nie mam — rzekł Tatar — muszę je dopiero zdobyć!

9.

14-go lipca, w dzień pogrzebu panny Drzewieckiej, zanosiło się od rana na ualny dzień. Tatar wybierał

się tego dnia do Pieskowa, aby stosownie do obietnicy danej pani Stefani, omówić z nią wynik sekcji.

Postanowił wyjechać z R. wczesnym rankiem, tak, aby już koło 7-mej być w willi Stokrótki. Nie myślał oczywiście, żeby o tej porze mógł już zobaczyć się z panią Stefanią, ale wydawało mu się pożądanem spełnienie paru godzin w domu, gdzie zdaniem jego, popełniono świeżo morderstwo.

Poprzedniego dnia, po telefonicznym porozumieniu się z panią Stefanią, przejrzał testament zmarłego jej męża, Grzegorza Drzewieckiego, lub raczej kopję tego dokumentu, znajdującego się w R. u znanego adwokata, Kesickiego.

Grzegorz Drzewiecki zapisywał cały swój majątek, wynoszący około miliona złotych, córce swej Stanisławie, poza domem w Pieskowie i rentę dożywotnią dla pani Stefani. Do osiągnięcia pełnoletniości przez Stanisławę majątkiem miał zarządzać Kesicki. W razie jej śmierci i o ileby nie zostawiła ona dzieci, spadek przechodził na Pawła Drzewieckiego i jego synów. Gdyby zaś i ci spadkobiercy, z jakichbydz względu nie objęli zapisanego im majątku „wówczas, wszystko, co posiadam — pisał testator — ma przejść na własność żony mej Stefani, ze względu nato, że nie mam, poza wyżej wymienionym Pawłem Drzewieckim i jego synami, żadnych bliskich krewnych, którym pragnąłbym pozostawić po sobie spadek. Mianowicie młodszy mój brat, Ludwik, któregobym chętnie uczynił mým spadkobiercą, zmarł bezpotomnie w Indiach Wschodnich, a córka mej siostry, p. Julia Siejkowska, jest osobą zamożną“.

Adwokat wyjaśnił przytem Tatarowi, że Grzegorz Drzewiecki, układając swój testament, liczył się z możliwością, że jego córka młodo umrze, lekarze bowiem neraz zaznaczali mu, że jej wrodzona wada serca i ogólna wątłość czynia to dość prawdopodobnem, zwłaszcza, że wada serca wcale się z wiekiem nie poprawiała.

C. d. n.

PIOTR FREUCHEN

ESKIMOS

Autoryzowany przekład Ireny Lozińskiej

21 do brzucha i groziło zatonięcie resztek wieloryba. Jednak biali ludzie pragnęli przeszukać wnętrze, myśleli, że znajdą tam coś, co, jak Joe powiedział, słodko pachnie białym kobietom. Ale nic nie znaleźli. Tylko szukali i szukali, a zamieszanie na lodzie było coraz większe. Wszyscy czuli najwyższe zadowolenie z uroczystości. Jakże dziwni jednak są ci biali ludzie. Mogą napędzać zmęczonych ludzi, żeby lepiej pracowali, jak gdyby ci ludzie nowe siły mogli dostać. Może od tego zależą wielkie bogactwa białych ludzi, że nigdy nie przestają, zanim nie skończą tego, co zaczęli. Mala zrozumiała teraz wiele tajemnic białych ludzi. I chciał się ich nauczyć.

Mala wzięła ogromny kawał skóry wieloryba i rzucił go Ivie. Nie było czasu na rozmowę. Zdał wierzchnie futro i na górną część ciała włożył okrycie białych ludzi, które mu przyniesiono. A na nogach miał przywiązany przyrząd, nabity gwóźdźmi, żeby się nie ślizgał. Była to niezwykła przyjemność chodzić po tym uginającym się cieple, które tak bardzo niedawno żyło jaszczurami i ogromnym nożem tłuszczy wycinać. Oprócz niego tylko biali ludzie tłuszczy wycinali, a Mala był dumny z tego zaszczytu i pracował z całym sił. obracano powoli wieloryba i dalej wycinano ogromne kawały tłuszczy.

Gdy dobrano się do mięsa, również wycinano wielkie kawały i rzucono na lód. To smakowało jak tęsknota. To było jak widok wschodzącego na horyzoncie słońca. Uprzykrzyło się to wszystko, co się je łyżkami. Każdy mógł wiać, wiele chciał, a z tyłu na każdych saniach. naładowanych tłuszczy, kobiety kładły ogromne kawały mięsa. Było to wielkie święto, chociaż zmęczenie dokuczalo członkom, a sen piekł w oczach. Połów wielorybów jest trudem, a wspaniałym trudem.

W połowie pracy przyszedł kucharz z flaszką silnej, strasznej wody, która piekla w gardle. Ludzie z łodzi dostali tyle, co biali ludzie, a kapitan napił się również tego lekarstwa i mowa stała się dobitna. Ale wycinał tłuszczy! Tak wygląda, jak gdyby miała być burza. Trzeba się śpieszyć! Ten potężny wieloryb nie był nawet tak wielki, jak z początku myślano. Za każdym cięciem stawał się coraz mniejszy, coraz mniejszy. Obrócono go w wodzie i wycięto cały bok. Jeden potężny cios w brzuch wypuścił wnętrze. Pływały po wodzie, ale nikt nie troszczył się o nie; woda dostała się

Było już późno, kiedy Iva wróciła do domu w towarzystwie dwóch białych ludzi. Czego oni tu chcą, gdy Mala spała? Chłopcy przestraszyli się, a Iva chwiała się, jak gdyby ziemia ugięła się pod nią; oczy miała senne, oddech jej cuchnął nieprzyjemnie, śmieli się wszyscy trzej, a Iva mówiła językiem białych ludzi, lecz nikt jej nie rozumiał. Mieli ze sobą flaszkę i czystowali z niej Malę, ale to było mocne i piekło. Z pewnością był tytoń w tej wodzie. Nie mógł pić tego, ale jeden z białych ludzi wypił wszystko.

„Iva“, powiedział Mala, „jesteś chora?“
Iva nie odpowiadała, tylko wzięła kawałek mięsa z garnka i zaczęła jeść. Wtedy Mala zerwał się i chwycił ją za ramię.

„Iva, garnek!“ zawołał: „Jesteś tabu a jesz ze wspólnego jedzenia?“

Trzymał ją silnie za rękę i wpatrywał się w nią, ale jej wzrok zamglony błądził dokoła i śmiała się. Chciał tak wyglądać, jak gdyby biali ludzie chcieli napisać na niego; on nie mógł oczekiwać żadnej pomocy od swojej żony. Mala stał się całkiem mały, gdyż tutaj siła nie miała znaczenia; oni się śmieli i rozumiał, że duch ich opanował. Dotąd nie wiedział, że biali ludzie zaklinają duchy. Siedział wystraszony, nic nie mówiąc. Może to wieloryb, którego duszę obrażono, sprawia

ludzi w szaleństwo i każe brzemiennym kobietom jeść z garnków innych ludzi. A to może szkodzić ich płodowi.

Weszło więcej ludzi do domu. Jedni byli przerażeni a drudzy również przez złego ducha opanowani. Mala ubrał się i usiłował mówić z żoną, ale ona go nie słuchała. Objęła ramieniem jednego z białych ludzi i zbliżyła się do niego z natręctwem czułością, a inni biali ludzie obejmowali ją również i przyciskali jej twarz do swoich twarzy. Może to było zaklinanie duchów, dziwne słowa rozbrzmiewały, a Mala czuł strach w swoim wnętrzu. Chłopcy płakali, lecz matka tylko śmiała się z tego. Może należało ją obić, ale tyłu mężczyźni stało dokoła, więc zaniechano tego. Mala czuł, że coś silniejszego od niej samej ma władzę nad nią i że ona nie winna temu, co się dzieje.

Gdy obcy ludzie wyszli, chciała pójść z nimi, ale Mala zerwał się, chwycił ją i rzucił na ławę, gdzie leżała tak słaba, że zaledwo podnieść się mogła. Mówiła ciężkim językiem i wołała, że mał chce ją przemocować zatrzymać w domu, a biali ludzie śmiali się tylko. Jeden z nich chciał pospieszyć jej z pomocą, ale inni pociągnęli go za sobą i wszyscy razem hałasowali aż do samych statków.

Iva leżała, mówiła dziwne rzeczy, słowa, których nie powinno się było wymawiać i wreszcie powiedziała że chce jechać do kraju białych ludzi i przywieźć to wszystko, co jej obiecano; potem śpiewała chwile wreszcie ucichała. Teraz była jak małe dziecko i Mala zaopiekował się nią. Spozstrzegł, że duchy chcą opuścić jej ciało. Może byłoby jednak najlepiej odjechać. Iva wreszcie zasnęła. Mala wyrwał jej kilka włosów z nadczoła by się przekonać czy jest przy zdrowych zmysłach i myśli jej znowu na właściwą drogę skierował. Ale nagle zerwała się i poczęła wymiotować na ławę i boczną ławę. Płuka na te wszystkie swoje rzeczy, które dostała na statku. Na futra. Tak, to co z niej wyszło, to musiał być zły duch i teraz ciało jej będzie wolne od przekleństwa. C. d. n.

Piwniczna

Pensjonat „Zofijówka“, położony nad Popradem, blisko kolei — zacisznym, pięknym miejscem — poleca pokoje wraz z utrzymaniem. Kuchnia na maśle. Ceny przystępne. 20117

Rozłęcz

willa „STANISŁAWA“ pięknie wśród lasów blisko kąpeli położona poleca pokoje z balkonami słonecznymi, z utrzymaniem. Ceny niskie. 20150

Reumatyzm

artrotyzm, najsukuteczniej, najlepiej leczy SZKŁO-ZDRÓJ. Zaświadczenie prospektów. 20288

Niemirów-Zdrój

PENSJONAT POCZTOWY „GWIĄZDA“ wśród przepięknych lasów szpielowych zapewnia wygodny i tani pobyt. Kuchnia doborowa, zdrowa, obfita. Zgłoszenia do Zarządu w miejscowości. 20309

Wyjadę

na leśniczówkę na lipiec, wymięgania skromne wikt jarski. Zgłoszenia z podaniem warunków do Admin. Kurjera, Lwów, Zimorowicza 10, pod „Urządnicza I. B.“ 20325

Letnisko

„FELSZTYN-DWÓR“, przyjmuje letników i emerytów na stały pobyt. Pokoje słoneczne, telefon, elektryka, park, tenis, siatkówka, radio, fortepian. Rzeka, las, Kościół, poczta, lekarz. Stacja Grodawice. Zgłoszenia Kintzlowa Felsztyn-Dwór. 20351

Różne

Meble

de wszelkich pokojów najkorzystnie nabyć można WYTWÓRNIE MEBLI F. Zielińskiego, Lwów Kollataja 5 w podwórzu. Stal 84

Plócienne,

akórzone maszty najwyższej jakości w Wytwórnii „Ibis“ Lwów, obecnie Mielekiewicza 26. 1008

Torebek

damskich pracownia „Baras“ mieści się obecnie przy Zimorowicza 7 (Lwów). 1943

„Nowego“

Lwów, Senatorska 7 tel. 36-51, czyści felciany, sufity, wierzalce, posadzki — cena pokoju zł. 5, 1239

Tanio

sukatełki, spodnie, szlafroki, fartuszek, pończochy, reformy poleca: Szekalska, Lwów, Halięka 12. I. piętro. 975

Zakłady ceramiczne

Witolda ks. Czartoryskiego w Szówsku p. Jarosław polecają znane z doboru i trwałości płytki kaflowe, dachówkę paloną, drewno. Cena niska, warunki płatności dozwolone. 1201

Zakład mechaniczny

Kazimierza Kolankowskiego we Lwowie przeniesiony został do nowego lokalu: PASAŻ HAUSMANA 5 (wejście od ul. Sykstuskiej 6) Naprawa aparatów fotograficznych wszelkich systemów. 1146

Naprawę

zegarków i biżuterji wykonuje precyzyjnie, tanio Albin Mutka, Lwów, pl. Bernardyński 3. Zabudowa OO. Bernardynów. 2680

Restauracja

„ZAKOPANE“ Lwów, Akademicka 24. Codziennie specjalności 60 gr. Wykwintne obiady 150. Ceny z obsługą. 20222

Przepisuję

na maszyni 35 groszy stronice edwołania, przyjmie zarząd kamienicy radca skarbu Baczyński, Lwów, Boimów 18/II Goldstein. 20452

Rozwód

nieowaznienie małżeństwa według obecnych ustaw polskich w opracowaniu dr. Elżony Margulies — adwokatka we Lwowie — Księgarnia Dr. Bodeks, Lwów, Batorego 12. 20274

Pracownia szklarska

B. Stelmacha, Lwów, Kopernika 22, tel. 45-79 wykonuje wszelkie roboty szklarskie. Poleca wielki wybór ram i karuzel najnowszych wzorów po cenach najniższych. 1126

Lukratywne

obuwie męskie, damskie, wykonuje, poleca

AR - KA

Lwów, Chorażczyzna 11a telefon 21-10 od 1 lipca ul. Zimorowicza 17. Specjalność — Obuwie turystyczne. 425

Z poznańskiego Zoo Ulubieniec dzieciarni

Potrzebny

lokal dwie ubikacje w Krakowie, przy ul. Długiej na zakład porzeczowy. Łaskawe zgłoszenia Kurier Powszechny Kraków, pod „Gotówka“ K 1249

Potrzebna

panna samodzielna do mieszalni z kucją zł. 300. Zgłoszenia Kurier, Kraków, Rynek 6 pod „Fachowa“ K1247

Anteka

Skłata pod Ojcem, poszukuje zaraz magistra, praktyka 3-letnia. 30043

Świetne dochody

codziennie gotówka dla naszych współpracowników. — Każdy jest zachwycony — spieszcie podać swój adres. Niepowodzenie zupełnie wykluczone. Firma „Morze Bałtyckie“, Gdynia. 80041

Fortepian

krótki, zagraniczny, doskonały, za gotówkę, bardzo okazjnie sprzedam. Kraków, Florjańska 45, m. 4. 30015

Humor zagraniczny

W tym płaszczu nieprzemakalnym pan nawet nie zaaważy deszczu. — Dobrze — a jak się dowiem że deszcz już przestał padać?

Potrzebny

lokal dwie ubikacje w Krakowie, przy ul. Długiej na zakład porzeczowy. Łaskawe zgłoszenia Kurier Powszechny Kraków, pod „Gotówka“ K 1249

Sklop

z towaram, mieszkańem, dobrane prosperujący, 2.600 zł. Kraków, Zwierzyniecka 9. Połonia. 30011

Parcela budowlana

w Mikuszowicach — pod Bielkiem na raty, sprzedaja: — Bank Ludowy w Białej, ul. 11 Listopada 22, tel. 18-60. Grunt ogrodowy — powietrze górskie, piękna okolica. 30017

Okazyjnie

sprzedam 3, 4, 5-ubikacyjne domy w Borku Fałęckim. — Grzywacz Andrzej, Borek Fałęcki (Zaborze) 272, Kraków. 30008

Róbcie

wina w domu. Drożdże i broszury poleca Wasung, Kraków, Jana 3. 30019

Fortepian

czarny, krótki — prima, okazjnie do sprzedania. Kraków, Czysta 21, m. 13, godz. 3-4. 30018

CENNIK OGŁOSZENI:

Reklamy w tekście:	Różne reklamy:	Ogłoszenia drobne:	UWAGI:
Na 1-szej stronie zł. 150-	Komunikaty i artykuły reklamowe zł. 1.—	Ogłoszenia za tekstem za mm. zł. 0-30	Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, nie upowazniają do zadania zwrotu gotówki ani też nie obowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia anonnu. Komunikatów bezpłatnych nie umieszcza się. Zniżek nie udziela się. Reklamacje miejscowe uwzględnia się do dni 3-eh, zamiejacow. do dni 8-miu od daty ukazania się ogłoszenia. Za egzemplarze dowodowe liczy się 25 gr. Ogłoszenia do numeru bieź. przyjmują się do godz. 10-jej
Cała 1-sza strona „ 1.200—	Na stronie kronikarskiej „ 0-80	Na ost. stronie i wśród drob. (6 łam.) „ 0-30	
Na 2-giej i 3-jej stronie „ 0-80	W dodatku literacko-naukowym „ 1—	Ogłoszenia drobne za słowo „ 0-10	
Cała 2-ga lub 3-cia strona „ 800—	Nekrologi do 300 mm. „ 0-80	Matrymonjalne „ 0-20	
na dalszych stronach tekstu „ 0-70	„ „ 300 „ 0-80	Dla poszukujących pracy za słowo „ 0-05	
Cała strona „ 600—	„ „ powyżej 300 mm. „ 1—	Drobne ogłosz. przyjmuje się tylko za gotówkę.	

Podstawą obliczenia jest 1 mm w 1 łamie. Podwyżka cen ogłoszeń może nastąpić w każdym czasie i obowiązują także te ogłoszenia, które zostały zamówione poprzednio, a nie były zgóry zapłacone. — Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25 proc. — Za układ tabelaryczny dolicza się 50 proc. Ogłoszenia w numerach świątecznych niedzielnych (z datą poniedziałkową) kosztują o 20% drożej.